

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 20 MEI 2025

Vergaderzaal 1

1. Werkbezoek Biesboschcentrum

2. Vragenhalfluur

Voorzitter: De heer Schalken-den Hartog

Raadsgriffier: Mevrouw Wepster

Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Bootsman (GroenLinks)

Dhr. Burakçin (GroenLinks)

Dhr. Den Heijer (VVD)

Dhr. Katif (Beter voor Dordt)

Dhr. Van der Net (VVD)

Portefeuillehouders: burgemeester P. van der Velden, wethouder W. van der Kruijff

De voorzitter: Beste mensen, het is 19.00 uur. Welkom bij het vragenhalfuurtje van dinsdag 20 mei. Met vandaag vragen over vier onderwerpen. En ik start gelijk met het eerste onderwerp. En dat gaat over de portier bij het Leger des Heils. Zowel Beter voor Dordt als de VVD hebben hier vragen over gesteld. En naar wat ik begreep gaat de heer Katif een korte inleiding doen, zijn vragen stellen en volgen daarop de vragen van de heer Van der Net. Als eerste de heer Katif. Gaat uw gang.

De heer Katif: Goed gezien, voorzitter. Dank u wel. Via het Bewonersplatform Kromhout-Kasperspad zijn we geïnformeerd over het plotselinge schrappen van de inzet overdag van de portierfunctie bij het Leger des Heils. Dit is gebeurd zonder overleg met de bewoners, voorzitter. Terwijl wethouder Merx in de commissiebehandeling van het raadsvoorstel Vervolgaanpak Kromhout-Kasperspad op 11 februari 2025 herhaaldelijk benadrukt heeft dat hij intensief met de bewoners zou optrekken. Na forse onrust is gelukkig besloten om de maatregelen tijdelijk terug te draaien tot 1 juni. Wat er na 1 juni gebeurt, is onzeker, terwijl bewoners juist behoefte hebben aan structurele duidelijkheid en betrokkenheid. Naar aanleiding hiervan, voorzitter, heeft Beter voor Dordt de volgende vragen. Deelt het college de mening dat de wijzigingen in toezicht bij het Leger des Heils altijd vooraf met de gemeente en omwonenden afgestemd moet worden? Wat doet het college om ervoor te zorgen dat er voor 1 juni duidelijkheid komt over vervolg, en dat bewoners daarbij actief worden betrokken? En de laatste vraag, voorzitter, is het college bereid structureel met het Leger des Heils afspraken te maken over zeggenschap en afstemming met de buurt bij toekomstige wijzigingen? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Net, vervolgvragen.

De heer Van der Net: Pak ik gelijk even op. En ik verwijs, voorzitter, naar de subsidiebeschikking. En onder de kop, wat doet u voor deze subsidie, staat, u spant zich in voor een goede relatie met omwonenden in de buurt Kromhout-Kasperspad. Daarvoor betreft u in ieder geval de leden van het Bewonersplatform structureel en tijdig bij de ontwikkeling en plannen. En spant u zich binnen uw mogelijkheden in om de overlast in de buurt te verminderen en te beperken. En mijn vraag is eigenlijk gericht op deze beschikking. In hoeverre is deze handelswijze volgens u een overtreding van de hierboven vermelde bepaling in de subsidiebeschikking met het Leger des Heils? Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we naar een reactie vanuit het college. En dat doet de heer Merx? Nee, de heer Van der Kruijff. Heer van der Kruijff, gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, dank u wel. De eerste vraag, of wij de mening delen dat de wijzigingen in toezicht bij het Leger des Heils altijd vooraf met gemeente en omwonenden afgestemd moeten worden, is het antwoord ja. Dat vindt het Leger des Heils overigens zelf ook. Want voordat ik al een vraag kon stellen of ook voordat uw vragen binnenkwamen, kreeg ik al berichten binnen van de regiodirecteur van het Leger des Heils van, dit is niet helemaal goed gegaan. En dat had een zorgvuldiger proces moeten zijn. Ze steken de hand ook wel in eigen boezem, dat het beter had moeten. Daar zijn we het allemaal over eens. Wat doet het college, dat is de tweede vraag, om ervoor te zorgen dat er voor 1 juni duidelijkheid komt? Daar hebben we niet zo heel veel voor hoeven doen. Want ook het Leger des Heils gaf toen meteen aan, en dat vertrouwen moeten we weer terugwinnen en herstellen. En daarom zullen ze komende week ook een bijeenkomst met de Beheergroep inplannen. De exacte datum is nog niet bekend, maar meest waarschijnlijk begrijp ik maandag de 26^e of dinsdag de 27^e. En tijdens dat overleg zal het Leger des Heils met de buurt de inzet van de poortdiensten, zoals zij het noemen, de beveiliging, afstemmen. Waarbij overigens het wel zo is, als het over bedrijfsvoering gaat en hoeveel uren en hoeveel geld ze daar hebben, dat wel aan het Leger des Heils is. Je kan geen voorschot geven op de uitkomst of hoeveel uren dat kan zijn. Dat zou zomaar minder kunnen zijn. Maar ze moeten het in afstemming doen. En dat gaan ze doen. En dat gaat bijvoorbeeld ook over tijdsblokken. Wanneer doe je het dan of hoe doe je dat of per wanneer doe je dat goed? Dat gesprek gaat plaatsvinden. We zullen zien waar die afstemming toe leidt. Dat is aan het Leger des Heils, samen met de omwonenden. De derde vraag, is het college bereid structureel afspraken te maken over zeggenschap en afstemming met de buurt? De noodzaak voor die afspraken is niet zo, want we zijn het er toch over eens dat dat moet gebeuren. Het Leger des Heils beaamt dat ook. Zwart-op-wit gaat dat niet beet te maken, maar dan gaat het wel bewust over afstemming. Zeggenschap gaat verder. Het is niet zo dat anderen zeggenschap uiteindelijk hebben. Het gebeurt in afstemming. En natuurlijk als we als gemeente nadrukkelijk opvatting zouden hebben of als omwonenden hebben, zal het Leger des Heils dat meewegen. En als we het niet eens zijn, dan zal dat vast ook weer tot een vervolgesprek leiden. Maar de uiteindelijke zeggenschap ligt wel bij het Leger des Heils zelf. En dan de laatste vraag die de heer Van der Net stelde over de subsidiebeschikking.

Ik denk als u alle andere antwoorden net gehoord hebt, dat we het gewoon met zijn allen eens zijn dat het Leger des Heils, en dat vinden we als gemeente, dat vindt het Leger des Heils zelf ook, ze hebben wel wat berichten gegeven hoor. En hier en daar een vooraankondiging ook aan een voorzitter van het Bewonersplatform. Maar dat is natuurlijk niet voldoende. En dat zien ze zelf ook. Is dat een overtreding? Dat vind ik dan wel een groot woord. Ik vind als iemand een fout heeft gemaakt en dat zelf ruiterlijk toegeeft en zegt, we gaan het proberen te herstellen, dat ze dat netjes oplossen.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij voldoende antwoorden op uw vragen. En dan ga ik daarmee, denk ik, naar de volgende vraag. En die gaat over het op schermen mee kunnen kijken naar voetbal op terrassen. En die komt van de VVD. En de heer Den Heijer gaat hem kort toelichten. Gaat uw gang.

De heer Den Heijer: Dank u wel, voorzitter. FC Dordrecht beleeft gewoon een historisch seizoen. Dat zal niemand ontgaan zijn. En speelt morgen de halve finale van de play-offs thuis. En we zouden graag zien dat de Dordtenaren de wedstrijden kunnen volgen op tv-schermen op de terrassen. Het is goed voor de gezelligheid, ondernemers en iedereen die natuurlijk onze lokale FC een warm hart toedraagt. En daarom stelt de fractie van de Dordtse VVD de volgende vraag aan het college. Is het college bereid om ruimhartig mee te werken aan het faciliteren van tv-schermen op terrassen tijdens halve en eventuele finalewedstrijden van FC Dordrecht? Zijn er inmiddels ook meer mogelijkheden dan toen we dit punt ook maakten tijdens het EK? Destijds is er ook een optie geweest voor vergunningvrije verlening. Aangezien de finale pas volgende week wordt gespeeld en er ook meer voorbereidingstijd is dan destijds. En drie, kan het college proactief communiceren met de horecaondernemers over de mogelijkheden en voorwaarden, zodat zij tijdig kunnen inspelen op deze toch unieke kans voor de stad?

De voorzitter: Volgens mij een vraag die voor beantwoording richting onze burgemeester gaat, als portefeuillehouder.

De heer Van der Velden: Volgens de Nadere regels terrassen gemeente Dordrecht is het plaatsen van de beeldschermen op terrassen normaal gesproken niet toegestaan. Dit uit het oogpunt van voorkomen van overlast en in het belang van openbare orde en veiligheid. Het college is, gelet op de bijzondere prestaties van FC Dordrecht, in dit specifieke geval echt bereid om mee te werken aan het faciliteren van tv-schermen op terrassen tijdens de halve en eventueel, en laten we dat hopen, finalewedstrijden van FC Dordrecht. Daarom zullen we toestemming geven om de wedstrijden te tonen op de beeldschermen op terrassen die ook een geldige terrasvergunning hebben. Daar worden een aantal voorwaarden aan gesteld, die we zullen communiceren uiteraard met de horecabranche. Zijn er inmiddels meer mogelijkheden? De mogelijkheden onder de huidige regelgeving, want daar hebben we mee van doen, zijn hetzelfde als tijdens het EK van 2024. Normaal gesproken, zoals bij de beantwoording van vraag één, niet toegestaan. Maar we willen hier een uitzondering op maken door dit tijdens de resterende nacompetitiewedstrijden van FC Dordrecht wel toe te staan, onder de voorwaarden. En vraag drie, kan het college proactief communiceren met de horecaondernemers, et cetera? Wij zullen dat gaan doen. Dat zullen we ook op korte termijn uiteraard doen.

En daarbij ga ik gewoon uit dat de horecaondernemers ook hun verantwoordelijkheid tonen, om te zorgen dat alles op plezierige banen geleid gaat worden. En laten we, wat mij betreft, hopen dat we voor FC Dordrecht kunnen juichen. Het is toch mooi om, net als zaterdag, hen in beeld te zien, de prestaties te zien. En ik vind dat we daar ook op een goede wijze aan mee moeten werken. De stad en haar inwoners moeten dat kunnen beleven. En daar heb ik, en met mij ook de collega-wethouders, zeker vertrouwen in.

De voorzitter: Dank u wel. Toch nog een korte vervolgvraag? Ga uw gang.

De heer Den Heijer: Ik wil de burgemeester danken voor deze beantwoording, namens het college. Ik had één punt waar ik toch enige zekerheid dan op wil vragen. Dat is dat aspect dat het tijdens het EK mogelijk was om dat ook vergunningvrij te doen, omdat er nogal wat bij komt kijken. Het is een kort tijdsbestek. Is dat ook nu dan de lijn, zoals u dat zojuist gesteld heeft?

De heer Van der Velden: Wat mij betreft gaan we er snel, flexibel en creatief mee om. Als we dat nu gaan inrichten met een aantal voorwaarden, dan gaat dat niet lukken natuurlijk. Dat weten we. Het directief is slagvaardig, creatief en met begrip dat te handelen met elkaar. Het is wel goed even dat deze vraag gesteld wordt, zodat ik dat ook nog even terug kan leggen bij de mensen die daarmee verantwoord zijn.

De voorzitter: Lijkt me voldoende zo. Dank je wel. Gaan we naar de volgende vraag. En die komt van GroenLinks. En die gaat over de mogelijkheden tot landen van de traumahelikopter. Mijnheer Bootsman, u kunt de vraag toelichten.

De heer Bootsman: Jazeker. Dank, voorzitter. GroenLinks Dordrecht is benaderd door een arts, verbonden aan de traumahelikopter. Onlangs heeft zich een situatie voorgedaan, waarbij geprobeerd werd te landen op het Otto Dickeplein. Ter plaatse bleek dit niet mogelijk, vanwege de aanwezigheid van het Bewegend Bos. De helikopterbemanning was hier vooraf niet van op de hoogte, wat leidde tot een substantiële vertraging in een medische noodsituatie. Naar aanleiding van deze situatie de volgende vragen. Is het college het met GroenLinks eens dat een goede bereikbaarheid van het centrum door de traumahelikopter van essentieel belang is voor de veiligheid van onze inwoners in acute medische nood? Is het college bereid om structureel te communiceren met de traumahelikopterdienst over, tussen twee haakjes dan, tijdelijke obstakels, zoals het Bewegend Bos of bijvoorbeeld evenementen op het Statenplein, die de landingsmogelijkheden in het centrum kunnen beïnvloeden? En is het college bereid in overleg te treden met de traumahelikopter en eventueel andere relevante partijen om te waarborgen dat de vergroening en evenementen, die natuurlijk heel belangrijk zijn, maar dat dat niet ten koste gaat van voldoende veilige en toegankelijke landingslocaties voor de traumahelikopter? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. En ik begreep dat we voor de beantwoording naar de heer Van der Velden ook gaan?

De heer Van der Velden: Laat ik even vooropstellen, buitengewoon belangrijke vragen uiteraard. Maar gezien de korte beschikbare tijd vandaag en het ontbreken van de specifieke datum in de vraag over de traumahelikopter kan niet nagekeken worden nu wat er precies gebeurd is. Vandaar dat ik een antwoord wat in algemene zin geef. Mocht ik in de precisering meer weten, dan zal ik u dat ook separaat laten weten. Het college is het uiteraard eens dat er een goede bereikbaarheid moet zijn van het stadscentrum, en uiteraard voor alle locaties op het grondgebied van onze gemeente, met als doel adequaat en snel hulp te kunnen verlenen. Dan vraag twee, het structureel communiceren. In samenwerking met onze hulpdiensten worden dergelijke meldingen en vergunningen van tijdelijke obstakels, maar bijvoorbeeld ook van meldingen en vergunningen van evenementen, proactief gecommuniceerd met hulpdiensten. Dit wordt zowel proactief aan de voorkant als reactief achteraf in raadpleegbare systemen met alle hulpdiensten gedeeld. Op deze manier proberen we de geschetste situatie te voorkomen. Maar goed is om op te merken dat bij de aanwezigheid, wanneer een traumahelikopter ingezet wordt, ook altijd assistentie en begeleiding van de politie op de grond aanwezig is. En die dan bij een landing bij een noodsituatie de trauma-arts desnoods met een hulpverleningsvoertuig kan vervoeren, et cetera. Dan uw vraag drie, willen we in overleg treden? Uiteraard willen we in overleg treden. In de praktijk is het wel zo dat een traumahelikopter vaak weinig ruimte nodig heeft om te landen, en biedt onze stad toch voldoende mogelijkheden om te kunnen landen. Wel is het goed te beseffen dat dergelijke open plaatsen gelegenheid bieden voor hulpdiensten om te landen, op te stellen en daar ook te verzamelen. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dat was de beantwoording. Ik dacht, u gaat uw blaadje omdraaien. Er komt nog wat. Sorry. Mijnheer Bootsman, voldoende beantwoord denk ik ook? Prima. Dan gaan we naar de laatste vraag. En de laatste vraag gaat over de situatie in Gaza. En die komt van GroenLinks. En mijnheer Burakçin gaat hem toelichten.

De heer Burakçin: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, onlangs sprak onze burgemeester zich in de media uit over het aanhoudende geweld in Gaza. Hij gaf daarbij aan met afschuw te kijken naar het geweld, en riep iedereen die invloed heeft op om zich in te spannen voor een einde aan het bloedvergieten. Tegelijkertijd zien we in onze stad, net als overigens in de rest van Nederland, een groeiend maatschappelijk geluid hierover. Meer dan 100 duizend mensen kwamen onlangs in Den Haag bijeen, om te demonstreren tegen het geweld in Gaza en tegen de opstelling van het kabinet ten aanzien van de oorlogsmisdrijven die Israël pleegt. Voorzitter, in het licht hiervan de volgende vragen. Hoe kijkt het college aan tegen de recente massale demonstratie en het brede maatschappelijke geluid dat oproept tot een duidelijker standpunt van de Nederlandse overheid, inzake het geweld in Gaza? De tweede vraag, voorzitter, is het college bereid om namens de gemeente Dordrecht het kabinet op te roepen om actief diplomatieke druk uit te oefenen op Israël, om het internationaal recht te respecteren en om een einde te maken aan de verwoesting van Gaza en de uithongering van de Palestijnse bevolking?

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga naar de heer Van der Velden. Mijnheer Van der Velden.

De heer Van der Velden: Het is goed om op te merken dat ik door een journalist, naar aanleiding van de gedachtewisseling in Amsterdam en in andere delen, gevraagd ben naar de opinie, zoals meerdere collega-burgemeesters. In die zin heb ik geantwoord dat ik geweld afkeur en met afschuw ernaar kijk, zoals ik dat ook zie in landen als Soedan, Somalië. En dat ik vooral een oproep doe aan mensen die daar een betekenis hebben, doe er alles aan om dat te voorkomen. Dat heb ik gezegd. En we hebben daar ook met de raad niet over gesproken. Het is niet aan mij om daar opvattingen dan verder over te geven, zoals ik gedaan heb. Het is goed om je mening te laten horen. En ik realiseer mij dat wij in een land leven waar men in vrijheid kan zeggen wat men wil zeggen. En dat is helaas niet in allerlei landen het geval. We hebben als college hier ook niet over gesproken. Geen standpunt over ingenomen. Ik heb overigens ook niet de illusie dat mijn persoonlijke mening tot een staakt-het-vuren in Israël en Gaza zal leiden tot een opvat tot vrede, zoals ook niet in andere delen van de wereld. Maar nogmaals, ik verafschuw geweld in alle vormen, waar dan ook ter wereld. Is het college bereid om namens de gemeente Dordrecht het kabinet op te roepen, et cetera? We hebben daar in het college ook niet met elkaar over gesproken. En ik weet dat in de lokale politiek men zeer verschillend denkt, waar spreekt men zich over uit en wat niet? En het is als de raad daar een opvatting over heeft, kan men dat te berde brengen aan het college. En dan is het aan het college. Ik denk wel dat het altijd, als je dat wil, dan moet er sprake zijn ook van een breed gedragen boodschap, lijkt mij. En dat is aan de raad.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Burakçin: Voorzitter. Allereerst dank, burgemeester, voor de beantwoording. Als ik het goed begrijp, wilt u hier eigenlijk een raadsuitspraak over. Wij hebben in ieder geval een motie in voorbereiding om dat dan te bewerkstelligen. Dan kunnen we het daarover hebben.

De voorzitter: Volgens mij is hier geen nieuwe vraag. En denk ik sluiten we dit vragenhalfuurtje af en wens ik u allen een goede vergaderavond.

3. Vaststellen huisvestingsverordening 2025 – Raadsvoorstel

Wordt gezamenlijk behandeld met agendapunt 4

4. Beantwoording Artikel 40-vragen RvO over woonruimteverdeling en voorrangsregeling

Voorzitter: De heer Den Heijer
Raadsgriffier: Mevrouw Bronsveld
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Damen (Partij van de Arbeid)
Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Dhr. Hartmeijer (SP)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)

Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Dhr. Van der Net (VVD)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)
Dhr. Stam (Fractie Stam)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Uysal (GroenLinks)
Mevr. Van Vugt-Roose (CDA)

Portefeuillehouder: wethouder W. van der Kruijff

De voorzitter: Dat is waar. Ook voor alle kijkers thuis, we gaan alvast beginnen. Welkom raads- en commissieleden en wethouder Wim van der Kruijff, namens het college, ambtelijke ondersteuning. De heer Weber zal ook ergens in de zaal aanwezig zijn. Alle kijkers thuis, en alle andere geïnteresseerden. Ook de inspreker die afgelopen week ons een indringend verhaal mee heeft gegeven. Daar hebben we afgelopen week op kunnen kauwen, en vandaag gaan we een stap verder zetten. Gaan we de oordeelsvormende fase in. Dat betekent dat we het raadsvoorstel oordeelsvormend met elkaar gaan bespreken, de huisvestingsverordening. En ik neem u en de kijkers ook even mee in het resultaat van de huisvestingsverordening. Een langdurig voorbereidingstraject. Is opgesteld op basis van de uitgangspunten die wij als gemeenteraad op 18 juni 2024 hebben vastgesteld, door de herziening van de verordening. Er is een hele waslijst aan moties en amendementen ingediend, die dezelfde dag zijn aangenomen. En waar u ook in de stukken kunt zien wat het college daarmee heeft gedaan. Verschillende fracties hebben technische vragen gesteld. Voor zover de gemeente over de benodigde informatie beschikt, zijn deze allemaal beantwoord. Althans, dat staat hier in mijn stukken. Daar zult u vanavond een pleit over beslechten. En vorige week hebben we de verordening al beeldvormend met elkaar besproken. Op een aantal punten is toen toegezegd om daar schriftelijk op terug te komen. En ook die antwoorden heeft u inmiddels ontvangen. Voordat we verdergaan met deze hele riedel, vraag ik iedereen om zich even kort voor te stellen. Ik zou in ieder geval aan, voor uw beeld, de rechterzijde beginnen met de commissiegriffier.

Mevrouw Bronsveld: Corine Bronsveld, commissiegriffier.

De heer Damen: Leo Damen, Partij van de Arbeid.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, DENK.

De heer Hartmeijer: Raymond Hartmeijer, SP.

De heer Groenewege: Pieter Groenewege, Partij voor de Dieren.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Franciske van Vugt, CDA.

De heer Van der Net: John van der Net, Dordtse VVD.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

De heer Roggekamp: Erik-Jan Roggekamp, Gewoon Dordt.

De heer Stam: Marco Stam, Fractie Stam.

Mevrouw Striebeck: Bernadette Striebeck, VSP.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, wethouder.

De voorzitter: En mijn naam is Rolin den Heijer. En ik ben vandaag de voorzitter, die u vanavond ook bij aanvang van de discussie gaat vragen om zich een beetje terughoudend op te stellen op de discussie die we eerder ook bij de uitgangspunten hebben gevoerd. Die zijn inmiddels vastgesteld. En we hebben ons dan ook te richten op de thema's die bij de beeldvormende bespreking naar voren kwamen, en de onderliggende politieke vragen. Ik zie u allemaal heel ernstig kijken. We hebben daar een onderverdeling gemaakt in drie blokjes. Dat raakt aan de wooncrisis. Daar heeft GroenLinks twee politieke vragen gesteld en BvD. Dan hebben we het over de ruimteverdeling. Daar heeft de VVD twee vragen over gesteld. En de dakloosheid. Daar zitten GroenLinks en de ChristenUnie/SGP. En als het goed is, heeft u ook in uw stukken die politieke vragen. En als u wenst dat ik ze allemaal voor gaat zitten lezen hier, dan moet u het vooral niet laten weten. Dan is mijn vraag nu, welke politieke partijen wensen het woord te voeren over dit onderwerp? Dan stel ik voor dat we gewoon aan de, voor uw kant, linkerzijde ... Geven we mevrouw Striebeck het woord.

Mevrouw Striebeck: Dank u wel. De VSP Dordrecht is van mening dat de huidige huisvestingsverordening 2025 te veel gericht is op regulering en te weinig bijdraagt aan echte oplossingen voor de wooncrisis. Er is dringend behoefte aan meer bouw, met de focus op betaalbare, levensloopbestendige woningen. De bestaande regels sluiten onvoldoende aan op de veranderde woonbehoefte van ouderen, starters en kleine huishoudens. Wij missen een duidelijke visie op wonen voor ouderen in het voorstel. Daarom roepen wij het college op om explicieter in beeld te brengen wat ze kunnen doen voor de groeiende doelgroep, en concrete prestatieafspraken te maken met woningbouwcorporaties. Daarnaast pleiten wij voor meer gemeentelijke regie op de urgentietoewijzing. Dit mag niet alleen bij de woningcorporaties liggen. We pleiten ook ervoor dat iedere gemeente zijn eigen verantwoordelijkheid neemt, met wat betreft urgentie toekennen voor de eigen inwoners. Urgentie voor daklozen uit Dordrecht eerst. De verordening biedt onvoldoende concrete oplossingen voor het voorkomen van dakloosheid. Het vraagt om een mensgerichte aanpak en doorstroming, en maatwerk, niet alleen om regels. Wat betreft statushouders is herbezinning binnen de regio noodzakelijk, zeker gezien de hoge woningdruk. Ook de regio moet zijn verantwoordelijkheid nemen.

Een mooie opdracht voor de wethouder om dit te stimuleren. Het draagvlak in de stad moet vooropstaan. Laten we samenwerken aan een toekomstbestendig woonbeleid. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Striebeck. Dat leidt tot een interruptie van mevrouw Van Vugt, van het CDA.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Een vraag aan de VSP inderdaad. Ik vroeg me even af, hoe ziet u het voor u om in de huisvestingsverordening de wooncrisis gedeeltelijk op te lossen?

De voorzitter: Mevrouw Striebeck, gaat uw gang.

Mevrouw Striebeck: Excuus. Dat is in de huisvestingsverordening misschien niet op te lossen, maar het moet wel genoemd worden.

De voorzitter: Mijnheer Uysal, GroenLinks.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Ook een vraag vanuit GroenLinks aan de VSP. Ik hoorde de VSP zeggen dat de gemeente meer grip moet krijgen op de toewijzing van urgente doelgroepen. Dat wordt nu gedaan door corporaties. Maar hoe ziet de VSP dat dan gebeuren? Hoe gaan we dat anders organiseren dan dat we dat al jarenlang doen op deze manier?

De voorzitter: Mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Wat de VSP betreft moet er meer inzicht komen door de gemeente in het toewijzingssysteem. Nu gaat het alleen via de corporaties. En het zou mooi zijn als de gemeente daar ook in mee kon kijken.

De voorzitter: Dan is volgens mij uw inbreng beëindigd. De heer De Heer wilde volgens mij het woord voeren. Volgens mij bent u de eerstvolgende in de rij. Gaat uw gang.

De heer De Heer: Dank u wel. Voorzitter, laat ik beginnen met het onderwerp in de verordening waar onze fractie momenteel het meest alert op is, het voorkomen van dak- en thuisloosheid. Nederland heeft een ambitie, in 2030 iedereen een thuis. En dat is echt een hele grote ambitie. En dat vraagt ook van ons als gemeente Dordrecht om met ambitie aan te sluiten. En de vraag is, is deze verordening ambitieus genoeg? Laat ik positief beginnen, de verordening zet een aantal belangrijke stappen. Aanpassing in de regiobinding, die vinden we uitstekend. Ook het vervallen van de eis dat iemand voorafgaand aan het verblijf in een instelling moet hebben beschikt over een zelfstandige woning, dat vinden we goed en juichen we ook toe. Maar zoals eerder bij de uitgangspunten ook wel besproken, er is een groep die niet ...

De heer Damen: Voorzitter, mag ik daarover wat vragen?

De voorzitter: Ja. U zat helemaal in mijn blinde hoek. Excuus.

De heer Damen: Ik ben zo nieuwsgierig waarom het goed wordt gevonden door de spreker dat iemand over een eigen woning moet hebben beschikt, voordat hij als voorwaarde voor het in aanmerking komen van voorrang? Er zijn een heleboel mensen die door omstandigheden daar niet in slagen, of niet aan die voorwaarden kunnen voldoen. Met name de groep mensen die dakloos is geworden, een tijdje terug, uit een relatie en geprobeerd te hebben zelfstandige woonruimte te vinden, dan van kennis naar kennis zijn getrokken, en daarbij hun kennissenkring langzaam hebben uitgewoond.

De heer De Heer: Voorzitter, misschien kan ik het ...

De heer Damen: En die mensen komen nu niet voor voorrang in aanmerking, terwijl ze juist zelf een poging hebben gedaan om een oplossing te vinden.

De voorzitter: Wellicht leidt het antwoord van de heer De Heer tot enige bevrediging. De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, ik denk dat we elkaar net even verkeerd begrijpen. Want ik ben het helemaal met u eens, via de voorzitter. Dat is ook absoluut ons betoog. Wat ik hier zei, het vervallen van de eis dat iemand voorafgaand aan een verblijf in een instelling moet hebben beschikt over een zelfstandige woning, dat juicht onze fractie toe. Het vervallen van die eis, de aanpassing in deze verordening, daar zijn wij positief over. Dank u voor het uitgebreide betoog. Maar u vindt ons aan uw zijde.

De voorzitter: U vervolgt uw betoog.

De heer De Heer: Zoals eerder bij de uitgangspunten besproken ...

De voorzitter: Ik ga u toch onderbroken. Mijnheer Stam, zit er met een vinger.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor u net praten over, er moet regiobinding zijn. Staat ook in de verordening. Hoe kijkt u naar de rol van de regiogemeenten? Want kijk, ook wij dragen wel een warm hart toe aan daklozen, zonder dat ze een eigen woning moeten hebben gehad. Huisvesten, prima. Maar hoe ziet u die aanzuigende werking als je regiobinding maakt? En er zijn nog wel wat andere problemen, waardoor heel veel mensen naar Dordrecht komen. En dan maken we volgens mij het huisvestingsvraagstuk nog vele malen groter. Hoe kijkt u dan naar Dordtse verbondenheid ten opzichte van de regio en de activiteiten die onze regiogemeenten ook ontplooiën?

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, een hele begrijpelijke en ook terechte vraag. We zijn een regiogemeente. Dat geeft ons ook een andere rol in de regio. We zijn een grotere gemeente. We krijgen ook meer middelen om meer te doen. Dat geeft ook een bepaalde verantwoordelijkheid om in te vullen. Dat neemt niet weg dat onze fractie vindt dat andere gemeenten in onze regio ook een verantwoordelijkheid hebben.

En daar hebben we ons volgens mij als raad ook meerdere malen, op verschillende onderwerpen weleens over uitgesproken, dat we vinden dat dat soms wel wat steviger mag. Dat hebben we volgens mij op verschillende momenten ook van onze wethouder gehoord. We zijn het er helemaal mee eens dat we echt een verantwoordelijkheid hebben om te pakken, maar dat dat niet de verantwoordelijkheid bij andere gemeenten wegneemt. En dat inderdaad zo'n aanzuigende werking in de gaten gehouden moet worden. Want inderdaad, je wil daarmee voorkomen dat het allemaal op het bord van Dordrecht komt te liggen. Zoals eerder bij de uitgangspunten besproken, er is een groep die niet in een instelling hoort, wel dakloos is of dreigt te worden. En dat gaat heel technisch over dat artikel 2.1.5E.

En daar hebben we best wel een probleem mee. Deze groep slaapt bij mensen op de bank, in een garagebox, in een caravan of erger. Het werd net al genoemd. Maar zien we dan toch bij deze verordening haakjes die perspectief geven? We zien een artikel in deze verordening over experimenten, zoals dat experiment Wonen Eerst, waarbij deze doelgroep mogelijk wat nieuwe ruimte krijgt. Het feit is alleen dat we het daar hier nog niet over hebben. Het experiment is nog niet uitgewerkt. De doelgroep is nog niet door de raad vastgesteld. De hoeveelheid plekken die hiermee vrijkomen, is onbekend. We zien momenteel dit nog niet als een duurzame oplossing voor een groep die nu perspectief zoekt. En onze fractie hoopt op verbetering voor de toekomst voor deze doelgroep. Maar hoop is geen strategie, zou ik willen zeggen. En vandaar dat we nadenken over moties en amendementen om deze verordening te verbeteren. Denk misschien wel toch rigoureuus aan het schrappen van dat artikel, of een aanpassing in de beleidsregel, middels een motie. Of meer kaders meegeven aan het college voor het nog te ontwikkelen experiment. 2 vragen aan de wethouder nu. Op hoeveel woningen verwacht de wethouder dat het experiment Wonen Eerst van toepassing zal zijn? En de tweede vraag, hoe krijgt de raad grip op de vorming en uitvoering van het nog te ontwikkelen experiment? Tot slot, voorzitter, nog een paar reflecties op de andere politieke vragen. Deze verordening, wat net al werd gezegd, gaat niet zomaar de wooncrisis oplossen, maar draagt wel iets bij. Denk aan aanpassing aan de vierkante meters voor woonvorming en duidelijke hospitaregelingen. Dan ook nog de vraag over statushouders. Worden die onderdeel van de voorrangregeling? Wat ons betreft zeker wel. Waar de VVD ons nieuwsgierig in maakt, is dat we inderdaad wel misschien wat meer grip kunnen krijgen op de systematiek van het toewijzen van woningen bij urgentie. Tot slot, voorzitter, denken we nog na over een motie met betrekking tot de woonruimteverdeling. Een motie die moet voorkomen dat mensen die een woning krijgen toegewezen, een sociale huurwoning, en die zich binnen een jaar dan weer opnieuw inschrijven, dan meteen hun volledige oude inschrijfduur terugkrijgen. Volgens mij houden we daarmee een wachtrij onnodig lang, vooral voor jongeren, in stand. Tot zover.

De voorzitter: Dank, de heer De Heer. Een punt, u stelt een aantal vragen die ook wel technisch van aard zijn. Maar ik zag de wethouder al heel knikkend het opschrijven. Wellicht is de wethouder ook in staat om die in de oordeelsvormende ronde te beantwoorden. We gaan het zien. De heer Stam, is dat voor een inbreng voor een termijn?

De heer Stam: Nee, even nog een vraag aan de heer De Heer.

De voorzitter: Is het een interruptie? Dan geef ik u het woord.

De heer Stam: Op uw laatste punt, over die inschrijftermijn. En dan reflecteer ik gelijk even over de opmerking van u aan het begin, voorzitter. Ik heb daar technische vragen over gesteld, maar daar heb ik nog geen antwoord op gezien. Maar ik ben wel benieuwd hoe de heer De Heer aankijkt tegen dan die inschrijftermijn en correcties die daar eventueel op mogelijk zijn.

Want we hebben inmiddels een aantal mensen gesproken die door de invoering van de nieuwe methodiek in 2017 opgespaarde punten van drie, vier jaar kwijt zijn, en nu eigenlijk daardoor weer achteraan de rij staan. Hoe kijkt u daarnaar, om vanaf die periode die inschrijftermijn te gaan corrigeren?

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, ik weet niet zeker of ik de vraag van de heer Stam helemaal begrijp. Volgens mij hebben we het inderdaad over dat woonruimteverdeelsysteem, waar de heer Stam ook een suggestie over doet. En hij heeft het over drie jaar. Misschien kan hij dat nog even verduidelijken.

De voorzitter: Ter verduidelijking, de heer Stam.

De heer Stam: Voorzitter, om hem heel plat te slaan, bent u ook bereid om de inschrijftermijn, die in 2017 fout is gegaan door een nieuw systeem, vanaf 2017 voor woningzoekenden te corrigeren, zodat ze nu ook punten hebben van voor die tijd?

De heer De Heer: Voorzitter, die vraag is best wel technisch van aard. Daar zou ik iets verder in willen duiken, ook voordat ik daar een inhoudelijk en een politiek antwoord op geef. Maar de heer Stam heeft mijn interesse. Ik ga daar even nog in duiken. Dank u.

De voorzitter: U verwijst zojuist naar hoe ik dit debat geopend heb. En dat is inderdaad met de opmerking dat de informatie die de gemeente in bezit heeft, en hier geef ik in ieder geval even een navraag, zijn we ook afhankelijk van derden om dat beantwoord te krijgen. Dat vergt enige tijd. Wellicht kan de wethouder daar zo iets meer over zeggen. De heer Katif is volgens mij dan aan de beurt. Gaat uw gang.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Op de eerste vraag, althans, wij willen in ieder geval de verordening langs de politieke vragen leggen. En lichten wij toe in ieder geval dat op de vraag van GroenLinks, ik zal de vraag niet herhalen, ons antwoord in ieder geval is helder, nee. De verordening regelt vooral inderdaad, zoals mevrouw Striebeck zei, de bestaande woningverdeling, en niet hoe wij meer realiseren. En het oplossen van een wooncrisis vraagt om andere instrumenten, voorzitter. En degenen die nieuwsgierig zijn, zou ik zeggen, versnelde woningbouwtransformatie van leegstaand vastgoed en gericht investeren in doorstroming. De verordening faciliteert splitsing, kamerverhuur, maar het is geen echt wooncreatiesysteem.

Wanneer gezinswoningen worden opgedeeld in 5 kamers, verdwijnen juist woningen met meerpersoonshuishoudens. Op korte termijn neemt het aantal woonruimtes toe, maar de lange termijn raakt de woonbalans verstoord, voorzitter. Ten aanzien van kamergewijs verhuur, daar dienen wij alvast, zeg ik dan, in de gemeenteraad een amendement in, waarbij wij het huidige maximum van 2 procent kamerverhuur per straat willen handhaven, zoals hier stond eigenlijk al eerder in de verordening of beleidsregels. Uiteraard met uitzondering van een kernwinkelgebied. Waarom, voorzitter, doen we dat? Voordat de vragen allemaal gesteld worden? Wij willen voldoende woningen behouden voor gezinnen en meerpersoonshuishoudens.

Wij willen geen risico's nemen met de leefbaarheid in de wijken. Meer bewoners in een woning betekent meer auto's, meer fietsen, meer afval, en helaas, voorzitter, soms ook meer overlast.

De heer Van der Net: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Het is niet geheel onverwacht natuurlijk, dit punt, door Beter voor Dordt. Maar mijn vraag is wel of dat de heer Katif misschien beseft dat er steeds meer eenpersoonshuishoudens zijn, en dat deze regeling met name gericht is op die mensen. Met andere woorden, u reguleert daarmee niet het probleem dat veel mensen alleen geen woning kunnen krijgen, via u voorzitter.

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Voorzitter, ik hoor geen vraag van de heer John van der Net.

De heer Van der Net: Ik wil hem nog wel een keer stellen natuurlijk, voorzitter, als het niet duidelijk genoeg is. Het is heel simpel, u wil die 2 procentregeling nog steeds in stand laten. En dat betekent dat er inderdaad minder woningen worden gecreëerd, en met name gericht op eenpersoonshuishoudens. En daar gaat u dan voorliggen, toch?

De voorzitter: Nee, voorzitter.

De voorzitter: Uniek moment, dat de heer Van der Net onduidelijkheid wordt verweten. Goed dat u dat even recht heeft gezet. De heer Katif.

De heer Katif: Maar, voorzitter, dat is de heer van John van der Net aan hemzelf om dat gewoon te bepalen. Maar wij staan op het standpunt dat je gewoon die 2 procent niet moet verlaten. Zo simpel is dat. Omdat wij vinden nog steeds dan namelijk dat de creatie van woningen, in dit geval niet 5 mensen die elkaar nog niet eens kennen, in een woning. En ik geef meer de voorkeur aan een eengezinswoning of 1 gezin waar 2 of 3 mensen zitten. En niet andersom.

De heer Van der Net: Dat is duidelijk.

De voorzitter: De heer Van der Net wil graag een vraag stellen.

De heer Van der Net: Maar u heeft dan geen boodschap aan de feiten, dat er steeds meer eenpersoonshuishoudens komen.

De heer Katif: Jawel.

De heer Van der Net: En op die manier dat u dan inderdaad ervoor zorgt dat er minder woningen komen voor die doelgroep. Dat is toch gewoon simpel.

De heer Katif: Voorzitter, u legt mij woorden in de mond.

De voorzitter: Buurman.

De heer Katif: Maar daar komen we niet uit, denk ik, voorzitter. In ieder geval dank voor de vraag. Voorzitter, even nog een kleine motivatie waarom we dat wel willen, is dat de handhaving nu al beperkt is. En gezien de krapte op de arbeidsmarkt is het niet realistisch te verwachten dat er extra handhavingscapaciteit komt. Dan moet je de risico's nu beheersbaar houden, als het gaat namelijk om de verhoging naar de 3 procent. Ik geef een voorbeeld aan de heer John van der Net. Als je woont in een straat van 100 woningen, huizen. Met 3 procent kamerverhuur, zoals nu voorgesteld wordt, zijn er 3 panden met 5 inwoners elk. Dan zijn er 15 tijdelijke bewoners, vaak zonder binding in de buurt. En dat is niet bevorderlijk voor de sociale samenhang. In ieder geval met onze amendementen willen we dat die ruimte blijft voor jongeren, maar binnen de draagkracht van de wijk. En dat vinden wij echt heel belangrijk, want daar gaat het eigenlijk om, mijnheer John van der Net. Wat de binnenstad betreft, voorzitter, hebben we begrip voor de verruiming van de 10 procent.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt, een interruptie.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik zit nog even over die 3 procent. U wil eraan vasthouden. Maar dan kun je toch ...

De heer Katif: Nee, ik wil vasthouden aan de 2 procent.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Aan de 2 procent, excuus.

De heer Katif: Excuus.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Een freudiaanse verspreking.

De voorzitter: Zullen we nu even de afspraak met elkaar maken dat we niet steeds door elkaar gaan zitten schreeuwen.

De heer Katif: Sorry.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt, u krijgt het woord. En u zet even uw microfoon uit, want anders wordt het echt een soort podcast bijna, waar we naar zitten te luisteren. We zitten in een debat. Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Het is best moeilijk om dan je vraag vast te houden. De 2 procent. Het wordt in deze huisvestingsverordening nu mogelijk gemaakt, dit voorstel, om iets meer mensen een woning of een woonruimte te bieden. U bent daartegen. U kadert dat anders. Maar dan zou ik zeggen, bent u er dan voor in om juist kaders mee te geven dat het ook voor Dordtse mensen is? Dan snap ik er nog iets van. Maar anders snap ik er eigenlijk niks van.

De voorzitter: Kunt u mevrouw Van Vugt meenemen in hetgeen wat u bedoelt? De heer Katif.

De heer Katif: Voorzitter, wij staan op het standpunt dat die 2 procent heilig is. Het klinkt misschien heel raar. Voor ons wel, als Beter voor Dordt. Daar zijn we al voor geweest en het blijft gewoon. Wij willen dat dat zo blijft. En als dat niet, dan is het aan de raad om te zeggen, dat amendement willen we gewoon wel of niet. Maar in principe, 2 procent is voor ons gewoon heilig.

De voorzitter: Een vervolgvraag bij mevrouw Van Vugt. En ik zie ook dat het heiligheid iets getriggerd heeft bij de heer Stam. Die geef ik daarna het woord.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag, of de heer Katif ook bereid is om dan mee te denken, als het wel door mocht gaan, om daar dan andere kaders voor te stellen of zo. Maar in feite zegt hij, ik wil niet meer woonruimtes vrijmaken voor de Dordtse mensen.

De voorzitter: Zijn er andere kaders denkbaar?

De heer Katif: Maar, voorzitter, dit vind ik echt, u legt mij de woorden in de mond. Wij staan namelijk voor de Dordtenaren. Dit doen wij niet omdat wij zeggen, we willen geen woonruimte voor de Dordtenaar. Ik wil die ruimte blijven creëren voor gezinnen. Daar gaat het nu over. Dat is mijn prioriteit. En daarnaast die 2 procent, dat hebben we al vastgelegd en dat staat. Daar hoeven we niks aan te doen. En ik wil die eenpersoonshuishouders gewoon de mogelijkheid geven, binnen deze verordening, om daar de ruimte te kunnen krijgen. Daar gaat het eigenlijk om. En natuurlijk het principiële 2 procent, beter voor Dordt.

De voorzitter: U begon net over verkiezingen. Mijnheer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik snap die filosofie wel van mijnheer Katif. Maar de vraag is, welke oplossingen ziet hij dan voor de vragen van die doelgroep? En is Beter voor Dordt dan ook bereid om bijvoorbeeld te zeggen, we rekken die 2 procent voor 5, 6 jaar op tot 4 procent? En als de woningmarkt zich een beetje stabiliseert, dan draaien we dat weer terug.

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: U vraagt eigenlijk hetzelfde.

De voorzitter: Anders gaat uw zaligverklaring weer door.

De heer Katif: Excuus, voorzitter.

De voorzitter: U vervolgt uw betoog, heer Katif.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Ik was even gebleven bij de binnenstad. Hebben wij begrip voor de verruiming van 10 procent. Al benadrukken we dat elke aanvraag goed moet worden beoordeeld op de gevolgen van de leefomgeving. Dat weet u van Beter voor Dordt, denk ik, voorzitter. Als het gaat om de vraag, ik ga hem niet herhalen volgens mij, maar als het gaat om ruimteverdeling urgentie, daar beantwoord ik met, deels vinden we dat de verordening daaraan voldoet. De verruiming van urgentiecriteria voor jongeren, mantelzorgers, mensen uit de opvang, is een stap vooruit. Maar er blijft te weinig ruimte voor lokaal maatwerk. En voor degenen die de vraag willen stellen, kan ik wel beantwoorden, voorzitter. Een werkende alleenstaande ouder zonder urgentie valt nog steeds tussen wal en schip. En dat heb ik in werkelijkheid ook meegemaakt. Wat betreft de vraag van de VVD over de statushouders, mijnheer John van der Net. De gemeente is verplicht om hun huisvesting te bieden, op basis van een taakstelling. Formeel is dat voorrang, niet verplicht, maar het resultaat komt op hetzelfde neer. Wat belangrijk is, dat wij blijven uitleggen dat er geen willekeur is, maar dat dit geheel voortkomt uit nationale, internationale afspraken die we elkaar gemaakt hebben. Je moet en je zou mensen moeten opvangen. De woningtoewijzing, voorzitter, door de woningcorporaties werkt in de praktijk goed, zolang het college maar regie houdt. Wij willen een scherp toezicht. Het mag niet gebeuren dat iemand met medische urgentie, en dat is echt geen grap, dit is echt gebeurd, wordt geplaatst in een woning zonder lift. Tot slot, voorzitter, deze verordening is nodig, maar geen wondermiddel. Ze verdeelt, maar creëert niets. Ze brengt structuur, maar biedt weinig tot geen flexibiliteit. En ze vraagt om politieke keuzes, zoals, hoeveel druk kan een wijk aan? Hoe houden we toewijzing eerlijk en leefbaar? En hoe blijven we als raad aan het stuur? Want dat is heel belangrijk. In ieder geval, met ons amendement over kamerverhuur kiezen wij voor een balans tussen woningzoekenden en de wijken. En met onze opmerking over urgentie kiezen wij voor uitvoering en preventie. En ik zeg tegen het college, blijf luisteren naar onze inwoners, de Dordtenaren, en maak beleid niet rechtmatig, maar vooral rechtvaardig.

De voorzitter: De heer Hartmeijer, SP.

De heer Hartmeijer: Dank, voorzitter. Ik hoor de heer Katif bijvoorbeeld praten over die 2 procent. Nou kunnen we het heel erg debatterend aanvliegen, als het gaat over bijvoorbeeld dakloosheid. We kunnen ook zeggen, we kunnen elkaar een beetje helpen om de verordening nog beter te maken op dat gebied. Ik ben erg benieuwd, want Beter voor Dordt heeft daar eigenlijk niet zo heel veel over gezegd, hoe ze het probleem van dakloosheid een stapje verder willen brengen.

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Dan stel ik de vraag terug. Dakloosheid, hoe wij dat willen oplossen? Voor mij staat, of tenminste voor ons, Beter voor Dordt, staat één ding vast, iedereen moet een dak boven zijn hoofd hebben. Dat is een wettelijke verplichting. Of je het wil of niet. En daar moet je alles aan doen, ook binnen die verordening, om dat te faciliteren.

De heer Hartmeijer: Voorzitter.

De voorzitter: Dat leidt tot een vervolgvraag. De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Dat begrijp ik, het antwoord. Alleen ik hoor de heer Katif een aantal dingen zeggen die hij niet wil. Wat wil hij dan wel?

De voorzitter: De heer Katif, misschien kunt u dat enigszins toelichten. Gaat uw gang.

De heer Katif: Ik gaf het even aan, dat natuurlijk niet bereid. Graag zelfs dat een ... Ik ga het naar mezelf zelfs trekken. Ik vind persoonlijk, niet alleen als Beter voor Dordt raadslid, maar dat het schandalig is dat sommige mensen eigenlijk geen plek hebben om te kunnen wonen/te kunnen slapen. Dat vind ik echt schandalig. En dan zou je dat niet alleen niet regelen in een verordening. En nou ga ik even uit alle protocollen. Moet je gewoon voor zorgen als gemeente. Dat is je plicht. En het interesseert me niet hoe je het doet. Ik beschik niet over ... Ik beschik wel, voorzitter ...

De voorzitter: De heer De Heer, nu gaan we weer ... En mevrouw Van Vugt.

De heer Katif: Hoe doe ik ... Ik beschik niet over ruimte.

De voorzitter: Stel u terughoudend op. Mijnheer Katif, gaat uw gang.

De heer Katif: Voorzitter, als ik die ruimte zou willen hebben praktisch gezien, dan zou ik het graag willen doen. Waarom niet? Dan zouden we huizen moeten opkopen als gemeente, en dan ga ik weer uit mijn rol, om daar onze daklozen, zal ik maar zeggen, in te kunnen huisvesten. Dat zou voor mij praktisch zijn. Maar in eerste instantie ga ik er niet over.

De voorzitter: U kijkt mij aan.

De heer Katif: In tweede instantie wel.

De voorzitter: De heer Hartmeijer, volgens mij, hangt aan uw lippen. Is dit voldoende zo? Want ik zag ook een vinger.

De heer Katif: Het moet.

De voorzitter: Het moet maar. Kijk, dat is mooi Dordts. De heer Van der Net zag ik ook nog met een vinger. Kriebel aan de neus? Bent u klaar met uw met uw inbreng? Dank. Dan hebben we de heer Van der Net.

De heer Van der Net: Dat klopt. Deze verordening is toch wel een juiste uitwerking van de amendementen en moties, voorzitter. We hebben nogal een aantal opmerkingen. Wij wijzen de commissie erop dat de systematiek van woningtoedeling en voorrang, of dat in balans is nu de wijze van woningtoedelingssystematiek niet is opgenomen in de huisvestingsverordening, maar nog moet worden besproken met diverse partijen. Dat vinden wij toch nog wel een risico. We wijzen ook als Dordtse VVD op de experimentenregeling.

Wij hebben aangegeven dat wij graag een experiment willen met betrekking tot voorrang voor politieagenten, onderwijzers, zorgpersoneel, maar ook bijvoorbeeld voor militairen of veteranen. Op dit moment staat dat nog steeds open. En we willen wel eventjes, ook richting de wethouder, vragen, wanneer krijgt dat een keer vorm dan? Even kijken hoor. Dan ook gelijk eventjes nog opmerkend richting de heer Katif van Beter voor Dordt over de statushouders. Het moge deze commissie niet verbazen dat de Dordtse VVD toch altijd al heeft gezegd dat wij het niet meer kunnen verkopen dat statushouders voor Dordtenaren gaan. Heel simpel. Daar hebben wij al een aantal keren in een verleden ook moties over ingediend. Daar is nooit een meerderheid voor geweest. Maar we hebben wel te maken met een regering die nu van plan is om die voorrangsregeling gewoon te verbieden. Op dit moment maken we een keuze zelf, niet verplicht, om die voorrang hier te regelen. Wij vinden eigenlijk dat die niet thuishoort in deze huisvestingsverordening, maar wij hebben daar geen meerderheid voor. Maar we willen wel richting het college toch, en wij overwegen daar ook wel een motie over, om vast voor te bereiden op het feit dat als die voorrangsregeling gewoon verboden wordt, wat dan de actie zal worden van dit college? En dat is wel een punt wat wij heel erg belangrijk vinden, op dit moment.

De voorzitter: Dat leidt tot een interruptie bij de heer Uysal, GroenLinks.

De heer Uysal: Voorzitter, een hele simpele vraag, als eerste. Wat hoopt de VVD hiermee te bereiken, door de statushouders buiten de voorrangsregeling te houden?

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Een eerlijke verdeling. En niet dat mensen het idee hebben, ik zit al de hele tijd te wachten op een huisje. Ik heb hier ook nog wel even wat cijfers. Want de cijfers zijn, wat dat betreft, voor ons wel wat vervuild. Want de herhuisvesting, dat zijn mensen die weg moeten vanuit een sloopwoning, die komen ook op die lijst. Wij vinden eigenlijk dat die daar niet thuishoren. Als je gaat kijken naar 2024, dan zijn er uiteindelijk met echte voorrang 326 mensen, waarvan 155 statushouders. Dat betekent dat bijna de helft van de voorrangscategorie voor statushouders is. En wij vinden op dit moment dat wij dit niet meer kunnen verkopen in deze woningcrisis, voorzitter.

De voorzitter: De heer Uysal, is volgens mij nog niet helemaal overtuigd. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Dat was mijn eerste vraag. En daaruit kunt u, denk ik, ook opmaken dat er vervolgvragen zijn. Wat de heer Katif net aangaf, we hebben ook te maken met een taakstelling.

En dat betekent, twee keer per jaar krijgen we een taakstelling van het Rijk en moeten we statushouders hier huisvesten. Dat is gewoon een wettelijke taak. En als Dordrecht lopen we ook achter op die taakstelling. Je kan er wel voor besluiten om de statushouders uit die voorrangregeling te halen, maar dat betekent niet dat je statushouders niet meer hoeft op te vangen. Aan de ene kant snap ik dat de VVD wil toewerken naar een rechtvaardige verdeling van woonruimte. Maar tegelijkertijd draai je ook wel aan een knop waarmee je het andere vraagstuk groter maakt, namelijk, wat ga je dan doen met de statushouders? Hoe kijkt de VVD daarnaar dan?

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Het moge u niet verbazen dat wij als Dordtse VVD daar ook wel een oplossing voor hebben. Kijk, op dit moment bijvoorbeeld met de Oekraïners hebben we het Schippersinternaat opgekocht. Dat soort grootschalige opvang zou ook voor statushouders kunnen. En dan kunnen die rustig wachten tot er gewoon op een eerlijke manier achteraan de rij een keer een plekje vrijkomt voor een sociale woning.

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Tot slot, voorzitter. Daarmee raakt de heer Van der Net natuurlijk ook aan een ander punt. Namelijk dat we in Nederland te maken hebben met een opvangcrisis. We hebben heel veel statushouders die op dit moment verblijven in azc's. En dat maakt dat die asielketen helemaal verstopt is. En dat maakt ook dat die asielketen ontlast moet worden. Nou ken ik de VVD ook als een partij die zich inzet voor veiligheid en voor minder overlast, in algemene zin. Leidt deze maatregel dan er juist niet toe dat statushouders niet kunnen beginnen aan hun leven, niet kunnen meedoen aan de samenleving op het moment dat ze geen dak boven hun hoofd krijgen? En opvang is totaal wat anders dan huisvesting.

De voorzitter: De heer Van der Net ook tot slot.

De heer Van der Net: Dat is een principiële verschil, voorzitter. Wij zijn van mening dat iedereen gewoon netjes achter in de rij moet gaan staan, behalve dan de andere voorrangskandidaten. En dat er dan toch inderdaad even gewacht moet worden tot er een daadwerkelijke woning vrijkomt. En in de tussentijd in een grootschalige opvang. Ik bedoel, we hebben het dan over een aantal groepen mensen die in één complex zitten. Dan kan je best wel toewerken naar integratie en dat soort zaken. Maar wij vinden het echt niet meer te verkopen tegenwoordig, in deze woningsituatie, dat al die statushouders voor meer dan de helft altijd voorrang hebben boven de gewone Dordtenaren, voorzitter.

De voorzitter: Dat leidt toch tot nog een vraag bij de heer Damen van de Partij van de Arbeid. Gaat uw gang.

De heer Damen: De huisvestingsverordening is natuurlijk vooral een regeling, wat betreft de woonruimteverdeling, die de armoede verdeelt.

Die armoede blijft bestaan, zolang we niet meer dan 10 procent van de woningen die we toevoegen laten bestaan uit sociale huisvesting. We bouwen 11 duizend woningen deze raadsperiode, waarvan duizend sociale huurwoningen ter vervanging van woningen die worden afgebroken en duizend sociale huurwoningen als toevoeging aan de voorraad. Dat leidt tot een tekort, want het is gewoon te weinig. De minister zegt het, we moeten naar 30 procent. De provincie zegt, we moeten naar 30 procent.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Damen: Wij voegen maar 10 procent sociale huurwoningen toe. Zou het verhogen van het aantal sociale huurwoningen niet een veel betere oplossing zijn dan het laten concurreren, tegen elkaar uitspelen van woningzoekenden?

De voorzitter: De heer Damen, allereerst onderschrijf ik dat de heer Van der Net hier wel op in kan gaan, want volgens mij het raakt toch wel enigszins aan dit onderwerp. Maar ik roep de commissie op, laten we wel bij de kopjes blijven die we vooraf met elkaar bepaald hebben. Hij raakt er zeker echt wel aan. Maar ik roep ook tegelijkertijd op, het kan zomaar een hele Woonvisie discussie gaan worden. En daar zitten we weer precies niet voor vandaag hier in deze zaal. Maar de heer Van der Net wil er zeker op ingaan, denk ik.

De heer Van der Net: Voorzitter, het gaat om evenwicht. En de sociaaleconomische situatie van Dordrecht is nog steeds heel laag. Mijnheer Damen, van de Partij van de Arbeid, wil nog meer sociale woningen gaan toevoegen. Dat lijkt mij niet de juiste weg. We hebben wat dat betreft een vrij ruime voorraad aan sociale woningen, maar ook een hele ruime voorraad aan hele goedkope koopwoningen hier, waar ook die doelgroep gevestigd gaat worden. Meer sociale woningen zijn wij geen voorstander van, voorzitter.

De voorzitter: De heer Stam, gaat uw gang.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik kan de heer Van der Net wel heel goed volgen eigenlijk. En ik voel ook wel veel voor zijn idee. Maar ik heb er nog wel een aanvullende vraag op. Als je de afgelopen jaren gaat kijken, dan zie je ongeveer dat er tussen de 1.000, 1.100, 1.200 huurwoningen per jaar vrijkomen. We hebben een x-aantal doelgroepen die we moeten huisvesten. En om dat gebekvecht onderling te voorkomen, hoe kijkt mijnheer Van der Net aan tegen quorums voor bepaalde doelgroepen? Als voorbeeld, 200 asielzoekers, 200 daklozen, 200 jongeren, 200 regulier, waarmee je eigenlijk die voorrangspositie weghaalt. Hoe kijkt hij daarnaar?

De voorzitter: Hoe kijkt de heer Van der Net tegenover quorums?

De heer Van der Net: Ik ben geen tegenstander van quota. Dat moge duidelijk zijn. Maar goed, daar gaat het in deze huisvestingsverordening op dit moment niet over natuurlijk. We hebben gewoon een aantal voorrangskandidaten opgenomen. En die moeten dan worden gehuisvest. Maar nogmaals even richting de heer Stam, voorzitter, wij zijn als Dordtse VVD niet tegen quota.

De voorzitter: Kijk, die heeft u binnen. Was u klaar met uw betoog?

De heer Van der Net: Ik zit even na te denken, maar volgens mij wel, voorzitter.

De voorzitter: Ik moet zeggen, het duurt ook wel even. We zijn nog niet eens halverwege. We moeten ook een beetje met het oog op de tijd gaan functioneren. Maar mevrouw Van Vugt gaat het woord voeren namens de fractie van het CDA.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. In deze verordening zien wij duidelijk een uitwerking van de moties en amendementen terug. Daar zijn we blij mee, want daarmee beweegt het ook een kant op die we graag zagen. En dat zal ik aan de hand van die drie punten ook even benoemen. De wooncrisis, dat is duidelijk, die lossen we hier niet mee op. Maar we zijn, zoals mijnheer Damen ook al zei, schaarste, of hij noemt het armoede, aan het verdelen. En toch helpt deze verordening wel de goede kant op, omdat het meer mogelijk is om woningen te splitsen, te delen, kamers te verhuren, de hospitaalregeling. En veel van die zaken zijn natuurlijk ook gewoon met instemming van de hoofdbewoner, waardoor problemen die hier eerder wel genoemd werden door ons niet zozeer worden voorzien. We zijn er gewoon blij mee. Dan de woonruimteverdeling. De taakstelling en de uitvoering daarvan is op dit moment voor ons niet echt ter discussie. Dit is voor ons niet een vraag. Daar moet je gewoon aan voldoen. En als het gaat om de systematiek, horen we graag nog even een aanvulling waarom er precies voor deze systematiek gekozen is, of die altijd al bestond of dat die bewust op deze manier is ingezet. De dakloosheid, ook die lossen we niet op met deze huisvestingsverordening. Maar we zijn wel blij met de stappen die erin gezet worden, dat er minder lang binding aan Dordt nodig is, waardoor het gewoon net wat minder streng is. En ook de kapstokregeling, die eerder al werd genoemd, biedt in elk geval mogelijkheden voor experimenten. En de vragen daarover ben ik ook benieuwd naar, die al gesteld zijn door ChristenUnie/SGP. Maar we zien wel het gevaar, als je dit probleem helemaal zou willen oplossen, dan zet je de rest voor drie jaar lang op slot. En mijn hoop is dan ook, en dat hoopt echt het hele CDA eigenlijk wel, dat steeds meer mensen, en dan heb ik het niet over een verordening, maar steeds meer mensen gewoon openstaan voor het samen oplossen van een stukje van het woonprobleem, door ook hun huis open te stellen voor anderen. Dat is een soort oproep, die niet per se de verordening behandelt, maar wat wel een hartenwens is, ook voor mij persoonlijk. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Het appel zit ook in uw partijnaam. Hoe mooi is dat? Mijnheer Uysal, een slok water, gaat uw gang, GroenLinks.

De heer Stam: Voorzitter, ik heb nog een vraag.

De voorzitter: Excuus. Dan moet u toch nog even wachten. De heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel. Ik ben wel benieuwd hoe het CDA dan kijkt naar die woningsplitsing en de rol van woningbouwcorporaties. En er is pas, 13 mei, een onderzoek gepubliceerd waarin naar voren is gekomen dat landelijk gezien het onderhoud van die sociale woningen door corporaties best wel wat te wensen overlaat.

Als je op een goede manier woningsplitsingen wil gaan doen, hoe kijkt u dan tegen de rol aan van die woningbouwcorporaties? En hoe ga je die dan zo ver brengen dat ze ook dat onderhoud goed gaan oppakken? Want ik begrijp ook vandaag van RTV Dordrecht, dat bouwen wordt vertraagd. Maar er is wel een hele grote speler met betrekking tot woningsplitsing. Hoe kijkt u daar dan naar?

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Het onderzoek ken ik niet, maar hoop ik niet dat ik u daarin heel erg teleurstel. Van woningcorporaties vind ik dat we mogen verwachten dat ze voldoende onderhoud doen en dat het ook woonwaardige woningen zijn die ze moeten onderhouden. En hoe dat precies in wet- en regelgeving is geregeld, weet ik niet. Maar ik hoop van harte en ik vertrouw erop dat het college hier in Dordt de woningcorporaties echt goed bij de les houdt en daarover ook continu in gesprek is. En ik zou niet weten, ze hebben natuurlijk hun eigen taken, hoe je daar heel concreet nu op zou kunnen sturen. Ik wil daar graag een keer over van gedachten wisselen, vind ik helemaal prima, maar ik heb nu de oplossing niet.

De voorzitter: Dan zie ik een interruptie van de heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, toch nog een vraag aan het CDA. Ik was al blij met een heel aantal van de woorden die ook werden gesproken. Dan vinden we elkaar volgens mij op een belangrijk punt. Op dat punt van dakloosheid hoorde ik mevrouw Van Vugt wel zeggen, dat lossen we hier niet mee op. Maar toen hoopte ik op een komma, maar toen leek er toch een punt te komen, omdat ik een beetje de oplossingsrichtingen toch nog miste. Ik weet ook dat het CDA niet tevreden met die situatie is. Maar tegelijkertijd mis ik dan even de stap verder naar voren, omdat er ook werd gezegd, want als we dat verder loslaten, dan zit het drie jaar op slot. En toen dacht ik, waar baseert mevrouw Van Vugt dat op? Want als ik kijk naar de cijfers die we hebben opgevraagd, dan lezen we ook dat als we het puur hebben over de instellingsverlaters, dan gaat het echt over om 2,5 procent van het totaal aantal verhuringen hier in de regio. Om te voorkomen dat we het idee geven van dat er hele grote tsunami's aan aantallen zijn en dat we dat niet aankunnen, zou ik toch die vraag nog even terug willen leggen.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik was er bij de vorige bespreking niet bij, maar ik weet wel van de keren daarvoor dat echt meerdere keren is aangegeven dat als je de dakloosheid in een keer zou willen oplossen, dat je dan alle andere doelgroepen, zoals jongeren, ouderen en mensen die net gescheiden zijn voor een hele tijd on hold zet. En daarmee krijg je weer andere problemen, die ook langere tijd gewoon in de hele samenleving doorwerken. Want we hebben heel veel jongeren die gewoon maar niet op eigen benen komen te staan. En die daardoor ook weer in allerlei problemen komen. En als we het hebben over de instellingsverlaters, dan heb ik wel gezien, van vorig jaar was dat volgens mij, dat er 163 een aanvraag hebben ingediend. En 120 daarvan ook echt een urgentieverklaring hebben gekregen. Dat vind ik best een hoog aantal. Dat vind ik dan in die zin ook weer niet tegenvallen. Je wordt niet zomaar afgewezen.

De voorzitter: Tot slot, de heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, toch nog een vraag. Dat inderdaad over 2 jaar die 120. Gemiddeld genomen is dat 60 ten opzichte van de 2.400 in totaliteit in de regio. 2,5 procent. Klein aantal zou ik daar willen stellen. Maar is mevrouw Van Vugt het dan met ons wel eens dat deze groep zou er eigenlijk bij moeten horen?

Ze zouden eigenlijk ook gewoon recht hebben op die voorrang. Maar omdat het nou eenmaal druk is, laten we ze er dan maar buiten.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt, ook tot slot.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Dat is een verkeerde samenvatting. We laten ze er niet buiten, maar we verdelen, en kom ik eigenlijk terug op waar ik begonnen ben, de schaarste. We gunnen al die groepen wat, maar we kunnen geen enkele groep volledig voorzien van wat er nodig is. En dat is heel spijtig, maar het is op dit moment niet anders dan dat. En dat doet ook echt zeer, dat je het niet anders kan verdelen.

De voorzitter: Dan bent u echt. De heer Uysal, namens de fractie van GroenLinks.

De heer Uysal: Ik zat al te popelen, voorzitter. Voorzitter, het is natuurlijk vanzelfsprekend evident dat we met deze huisvestingsverordening de wooncrisis niet oplossen. Daarvoor moet je gewoon meer woningen gaan bouwen. Dat staat vast. Maar het staat ook vast dat we met deze huisvestingsverordening zeker een bijdrage kunnen leveren aan het creëren van meer woningen. Dat was ook onze eerste politieke vraag. En grotendeels staan wij er wel positief tegenover dat deze huisvestingsverordening bijdraagt aan die opgave. Denk aan de versoepeling van regels in de verordening rondom kamerverhuur, maar hospitairegeling. Collega Van Vugt noemde daar ook een aantal maatregelen van. Die dragen daar zeker bij aan het creëren van meer woonruimte. En ook bijvoorbeeld, de ruimte die wordt geboden voor woningvorming, waarbij een grotere woning kan worden opgesplitst in kleinere eenheden, waardoor er meer woningen ontstaan op dezelfde locatie. Dat zorgt ervoor dat de bestaande voorraad beter benut wordt. Dat is heel belangrijk dat we dat hebben opgenomen. Maar dan toch een opmerking, een kanttekening daarover. De eis van 70 vierkante meter, daar heeft GroenLinks zich in het verleden al jarenlang over uitgesproken. Dat is en blijft toch een doorn in het oog van GroenLinks, omdat dat meer betaalbare woningen in de weg staat. Want het gaat over woningvorming in algemene zin. Mocht je een bestaande woning willen verbouwen tot 2 of meer zelfstandige woningen, dan moeten die woningen voldoen aan de minimale eis van 70 vierkante meter. Het geldt ook voor eigenaar-bewoners. Als zij hun bestaande woning willen verbouwen tot een extra woonruimte, dan moet de woning waar de eigenaar zelf in blijft wonen ook voldoen aan minimaal 70 vierkante meter. Wij vragen ons af, is dat echt nodig en kunnen we daar niet wat flexibeler mee omgaan? Want als we daar te strikt aan blijven handhaven, dan zien wij toch dat niet alleen eigenaar-bewoners, maar ook vastgoedeigenaren, projectontwikkelaars daar toch mee in de knel komen. Die zien dit echt als een belemmering om meer woonruimte te creëren.

En vandaar de koppeling naar de volgende vraag. Sluit het ook aan bij de veranderende woonbehoefte van Dordtenaren? De Dordtse raad heeft vorige week kennis kunnen nemen van het RIGO-onderzoek. We gaan daar op een ander moment uitgebreid bij stilstaan. Maar heel kort gezegd waar dat op neerkomt, is dat Dordrecht in de praktijk nog relatief vaak kiest voor ruime woningen, voor grote grondgebonden woningen. En dat staat op gespannen voet met de noodzaak om compacter, betaalbaarder en toekomstbestendiger te bouwen. Dat is niet wat wij als GroenLinks zeggen, maar dat is wat het rapport zegt.

En daarin voelen wij ons ook gesterkt om die eis van 70 vierkante meter los te laten, op zijn minst om daar wat flexibeler mee om te gaan. Even kijken, voorzitter.

De heer Van der Net: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van der Net, interruptie.

De heer Van der Net: Ik kan de heer Uysal wel aardig volgen, en dat hij dat vindt. Maar ik bedoel, op dit moment staat het in het voorstel zo. Dan is mijn vraag, voorzitter, gaat de heer Uysal daar dan nog ook wat politiek mee doen?

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Ik zat in mijn aantekeningen te kijken wat het volgende punt was. En dank dat heer Van der Net mij daarin helpt. Want het volgende punt was, ik wil het college nog de gelegenheid bieden om in te gaan op de hardheidsclausule. Want ik hoorde daar vorige week de ambtenaar iets over zeggen. Aan de ene kant snap ik dat we die eis van 70 vierkante meter niet helemaal los kunnen laten, omdat je anders dan de leefbaarheid eventueel onder druk kan zetten. Maar tegelijkertijd zien wij dat als je daar zo heel strikt aan vasthoudt, dat dat ook meer betaalbare woonruimte in de weg kan zitten. En in hoeverre is er de mogelijkheid om maatwerk te leveren? En in hoeverre speelt die hardheidsclausule daar een rol in? Zit daar nog wat ruimte in? Wij wachten graag de reactie van het college daarop af. En als antwoord op de vraag van de heer Van der Net, we hebben de vorige periode een amendement ingediend om de eis van 70 vierkante meter los te laten. En als het antwoord van het college niet bevredigend genoeg is, dan kan dat voor ons aanleiding zijn om nogmaals met een dergelijk amendement te komen, of met een voorstel te komen om die eis los te laten om meer betaalbare woonruimte te kunnen creëren. Dan de volgende vragen, voorzitter, over of het noodzakelijk is om statushouders uit de voorrangregeling te halen. Ik heb daar net in een interruptie op de heer Van der Net ook kort op gereageerd. Maar in Nederland hebben we gewoon te maken met, of als gemeente hebben we te maken met een taakstelling die we 2 keer per jaar van het Rijk opgelegd krijgen. En dat houdt in dat wij als gemeente de statushouders moeten huisvesten. En dat is onderdeel van een spreidingsbeleid, om ervoor te zorgen dat statushouders eerlijk verdeeld worden over de gemeenten in Nederland. Dan maak ik nog even een punt, want ik zie de heer Van der Net meteen al naar de microfoon grijpen.

De voorzitter: Ik laat nu eerst u even uw punt afmaken.

De heer Uysal: Naast de taakstelling die we gewoon als gemeente hebben en waar we aan moeten voldoen, is voor GroenLinks ook een andere reden om dit gewoon te laten zoals het is, namelijk in de voorrangsregeling om de asielketen te ontlasten. Ik gaf het net ook al aan, we hebben te maken met een opvangcrisis. Dat betekent dat veel statushouders nog in azc's verblijven. En die moeten zo snel mogelijk doorstromen naar de reguliere woningmarkt, zodat azc's ook vrijkomen en plaatsmaken voor asielzoekers.

Daarmee lossen we een ander probleem op, wilde ik zeggen, maar we dragen bij aan het oplossen van een ander vraagstuk, namelijk de opvangcrisis. Dat is ook een element wat voor GroenLinks een belangrijke rol speelt.

De voorzitter: Helder. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Maar die keuze ken ik, voorzitter, van GroenLinks. Een opvangcrisis, maar we hebben met name ook een wooncrisis. En dat betekent dat eigenlijk de keuze van GroenLinks is dat statushouders gewoon voorgaan op mensen hier in Dordrecht, jonge mensen die ook een woning willen hebben. En ik heb net al de cijfers gegeven. En dat drukt. En ik bedoel, in de ideale wereld zou dat geen probleem opleveren. Maar op dit moment hebben we gewoon veel en veel te weinig woningen. Dan moet er meer gebouwd worden. Maar dat betekent wel dat wij de keuze maken om statushouders op een andere manier te gaan opvangen en ze gewoon netjes te laten wachten in de rij, voorzitter.

De voorzitter: Dit punt is nu al meermaals gemaakt. Ik geef de heer Uysal wel kort de gelegenheid om erop te reageren, want anders is dat niet fair. Maar laten we dan dit debat ook even laten voor wat het is. Ik zie dat de heer Stam daar zo ook nog een duit in het zakje wil gaan doen. Maar ik geef de heer Uysal eerst gelegenheid.

De heer Uysal: Voorzitter, ik vind het jammer dat de VVD groepen zo tegenover elkaar zet, want het wil niet zeggen dat als we de ene groep wel voorrang geven dat we daarmee andere groepen uitsluiten. Wij als gemeente wijzen urgentiecategorieën aan. Wij kunnen als gemeente bepalen wie we als urgente aanwijzen of niet. En voor de rest laten we dat over aan corporaties, binnen dat kader, om een eerlijke, rechtvaardige verdeling te maken. En wij verschillen van mening met de VVD met betrekking tot de urgentiecategorieën. Wat ons betreft horen de statushouders daar ook bij, net zoals de jongeren, net zoals de starters, net zoals de dak- en thuislozen. Dat is een keuze die wij als gemeente maken. En daar hoort wat ons betreft de statushouders bij, omdat zij ook het recht hebben op een dak boven hun hoofd. En ook het recht hebben om met hun leven te beginnen.

De voorzitter: Volgens mij zijn wel beide standpunten helder verwoord. Ik geef de heer Stam nog de gelegenheid om een interruptie te plaatsen. Gaat uw gang.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik heb gelijk de neiging om een andere vraag te stellen, als die ik in gedachte had, maar dat ga ik niet doen. Ik ga nog even terug naar die 70 meter en die wens om die aan te passen. Daar kan ik me best wel wat bij voorstellen, zeker gelet op de vraag.

Maar als je kijkt naar die woningsplitsing, dan ga ik toch even terug in de tijd. Beter voor Dordt heeft natuurlijk niet voor niets die 2 procent in het leven roepen, want er was sprake van heel veel overlast. En als je kijkt naar de vraag nu, kan ik me nogmaals wel voorstellen dat je die gaat toepassen. Maar is GroenLinks dan ook bereid om dat enkel en alleen voor Dordtse jongeren te doen, die dan een woonverleden hebben van ongeveer 6, 7 jaar in Dordrecht, en daar bedoel ik niet alleen geboren Dordtenaren mee. Voordat er weer wordt gezegd, u schakelt groepen uit.

We hebben het over 122 nationaliteiten, die al langere tijd in onze stad wonen, die zoeken naar een woning. En waar wij over nadenken, is echt om die woonachtergrond even een aantal jaren op te gaan rekken tot een jaar of 7, 8, om rust te krijgen op die woningmarkt. Hoe kijkt u daarnaar?

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: En de vraag was heel kort samengevat, of wij het zien zitten om dat alleen voor de jongeren toe te laten passen? Ik vind het een beetje een lastige. Het zijn voornamelijk inderdaad de jongeren en de starters die aangeven dat ze behoefte hebben aan kleine woonruimte en geen grote woningen en ruimtes. Maar ik kan me ook heel goed voorstellen dat er andere mensen zijn die genoeg nemen met minder dan 70 vierkante meter. Ik zou ook niet op voorhand willen pleiten dat we bepaalde doelgroepen daarvan uitzetten. Voor ons staat het gewoon buiten kijf dat er genoeg behoefte is om ook woonruimte te creëren voor eenieder die dat wenst, voor minder dan 70 vierkante meter.

De heer Stam: Voorzitter, als het mag?

De voorzitter: De heer Stam, tot slot.

De heer Stam: In het verleden is er natuurlijk heel veel overlast ontstaan ook, met name door arbeidsmigranten. En als die ook weer tot de doelgroep gaan behoren, waar naar mijn idee werkgevers veel meer voor een oplossing moeten zoeken voor die mensen, is mijn vraag, zit in uw visie dan ook die arbeidsmigrant weer, of kijkt u dan alleen naar de doelgroepen die u net noemt, jongeren, jonge starters? En waar het mij vooral om gaat, is dat ze al langere tijd in Dordrecht wonen, langer dan die vier jaar die nu volgens mij in de verordening staat.

De voorzitter: En die vragen heeft u zojuist gesteld, via de voorzitter. Let daar ook een beetje op allemaal. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Voorzitter, via u, als reactie op de heer Stam, wij zijn er niet van om doelgroepen als gevaar aan te merken. Ik ga hier ook geen uitspraken doen dat we bepaalde doelgroepen, en met name dan arbeidsmigranten, daarvan gaan uitsluiten, want daarmee geef je een verkeerd beeld af. Daarmee, laat ik het dan maar zo zeggen, criminaliseer je ook arbeidsmigranten. Voor ons staat voorop dat je goed naar de omstandigheden moet kijken. Als je de omstandigheden op een goede manier organiseert, dan maakt niet uit wat voor doelgroep er gaat wonen in die woning.

Maar ik vind het verkeerd om op voorhand te zeggen dat bepaalde doelgroepen al meteen tot overlast zorgen. Dat is niet de aanpak die wij hanteren, voorzitter.

De heer Stam: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Stam, ik had zojuist gezegd tot slot. Aan de andere kant, de heer Uysal weegt zijn woorden zwaar op dit moment. Let er ook met elkaar een beetje op hoe je dat uitspreekt. U gaat over uw eigen woorden. Maar dit is dan echt de laatste vraag die u stelt.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik maak het gewoon licht. Ik maak wel bezwaar tegen het woord criminaliseren. Ik heb gevraagd, hoe kijkt u er dan ook naar om bijvoorbeeld arbeidsmigranten veel meer dat huisvestingsvraagstuk op te laten lossen door de werkgevers waarvoor ze werken? En als je bijvoorbeeld de gemeente Waalwijk neemt, daar hebben ze gewoon een aantal woningen neergezet op industrieterreinen. En dat is a wel niet zo zoals we het het liefst allemaal zouden willen, maar het is wel een oplossing. En dan wil ik niet zeggen dat ik ze wil criminaliseren of uitsluiten, maar ik wil ze op een andere plek huisvesten. Hoe kijkt u daarna?

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Voorzitter, op zich is dat natuurlijk een goed streven, als die verantwoordelijkheid bij de werkgevers ligt. Zo zou het ook eigenlijk moeten horen. Maar als werkgevers dat niet doen, dan kunnen we het ons als stad ook niet veroorloven dat die arbeidsmigranten overal en nergens in de stad verblijven. We hebben de taak als gemeente om ervoor te zorgen dat zij ook een dak boven hun hoofd krijgen. En om dat ook zo goed mogelijk te organiseren, juist om die overlast dan tegen te gaan. En als je dat niet doet, dan belanden ze op straat, dan belanden ze op plekken waar wij dat niet willen. En dat zorgt dan juist tot onveilige situaties, zowel voor de stad, maar ook voor de arbeidsmigranten zelf.

De voorzitter: U vervolgt uw betoog.

De heer Uysal: Met betrekking tot statushouders, niet alleen vanwege die taakstelling die we hebben, maar ook met betrekking tot de opvangcrisis die we hebben en om de asielketen te ontlasten, is het belangrijk dat we statushouders binnen de voorrangregeling blijven houden. En de volgende vraag van de VVD ging over de huidige systematiek. Dat vind ik ook een bijzondere, voorzitter. Eigenlijk dezelfde vraag en bedenkingen als het CDA. Want wat wij als raad doen, wij stellen kaders, wij stellen vast wie tot de urgente doelgroepen behoren. Daar maken wij keuzes in. Die kaders stellen wij vast. En vervolgens gaat de uitvoering over tot corporaties of tot bijvoorbeeld zo'n Woonkeus Drechtsteden. En zij moeten dan denk ik ook de beoordelingsruimte hebben daarin om bepaalde keuzes te maken, omdat zij een veel beter zicht hebben op al die verschillende doelgroepen, wie dan wel of niet in aanmerking komt voor een woning die dan vrijkomt. Dan heb je te maken met beschikbaarheid, passend toewijzen en dat soort zaken. Ik vraag me ook heel erg af wat voor rol de VVD of andere partijen hier voor de gemeente zien weggelegd.

Moeten wij dat als gemeente dan doen? Moeten wij als gemeente dan de woningen toewijzen aan urgente doelgroepen? Moeten we daar strikter op toezien? Moeten we nadere regels opstellen? Hoe moet ik dat voor me zien? Ik heb daar geen goed beeld bij. Misschien kan de wethouder daar zelf een nadere toelichting op geven?

En tot slot, voorzitter, met betrekking tot het betoog rondom dak- en thuisloosheid sluit ik me volledig aan bij de woordvoering van de heer De Heer van de ChristenUnie/SGP. Tot zover.

De voorzitter: Ik zag dat de heer Van der Net in de tweede termijn terug gaat komen op uw gestelde vragen. Dan de heer Groenewege, Partij voor de Dieren. Gaat uw gang.

De heer Groenewege: Dank u wel. Voorzitter, ik heb me voor deze vergadering nog even ingelezen in hoe de uitgangspunten voor deze huisvestingsverordening vorig jaar tot stand zijn gekomen. Dat was nog met wethouder Peter Heijkoop en raadslid Wim van der Kruijff. In de vier commissievergaderingen over de uitgangspunten hebben we met zijn allen gereflecteerd op de quoteringsregeling voor kamerverhuur. Dat die wel heel streng is en dat je daarmee heel weinig kamers kan toevoegen in Dordrecht. Op die manier wordt Dordrecht nooit een studentenstad. Die regeling gaat nu door een raadsbreed aangenomen amendement van de Partij voor de Dieren en Op Ons Eiland versoepeld worden, waardoor er meer kamers beschikbaar komen aan de Voorstraat, in het winkelgebied. Een noodzakelijke stap waar we blij mee zijn. Over het algemeen is de Partij voor de Dieren tevreden over de huisvestingsverordening. De uitgangspunten die de raad heeft vastgesteld zijn natuurgetrouw in deze regels geland. Toch staan er nog wat politieke vragen open. Bijvoorbeeld over statushouders. Statushouders zijn mensen die een vreselijke situatie zijn ontvlucht, in Nederland van top tot teen zijn doorgelicht en een verblijfsvergunning hebben gekregen. Deze mensen blijven gewoon in Nederland. Die gaan niet meer weg. Maar ze hebben nog geen leven in Nederland opgebouwd en ook geen wachttijd voor een huurwoning. Deze mensen zijn niet in staat om op eigen kracht een woning te vinden. Als ze geen voorrang krijgen voor een sociale huurwoning, blijven ze hangen in asielopvangcentra. Volgens het College voor de Rechten van de Mens schendt dit hun grondrechten. De asielopvang voldoet, dankzij het meedogenloze beleid van onze regering, al jaren niet aan basisnormen voor privacy, veiligheid en hygiëne. Ook heeft dit tot gevolg dat ouders en kinderen langer van elkaar gescheiden blijven, wat in strijd is met het recht op gezinshereniging. Ook de Woonbond is voor voorrang voor statushouders. De Woonbond vindt het niet passend om de schuld voor de woningschaarste in de schoenen van een groep woningzoekenden te schuiven. En de Woonbond constateert meer nadelen. Ik citeer. "Als statushouders veel langer in de opvang moeten blijven, belemmert dat hun integratie en leidt het tot extra uitgaven voor zorg en sociale zekerheid. Het regelen van extra asielopvang of onderbrengen van statushouders in de daklozenopvang is bovendien veel duurder dan het realiseren van reguliere huisvesting." Einde citaat. Ook de koepel van woningcorporaties Aedes heeft zich uitgesproken voor voorrang voor statushouders. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Voorzitter, de Partij voor de Dieren sluit zich bij deze partijen aan. Voor het onderwerp dak- en thuislozen heeft de ChristenUnie/SGP een aantal belangrijke punten gemaakt, waar we ons graag bij aansluiten. En dat was het. Dank u wel.

De voorzitter: Dank voor uw heldere betoog. De heer Hartmeijer, van de Socialistische Partij.

De heer Hartmeijer: Dank, voorzitter. Om te beginnen zijn wij ook erg te spreken over deze verordening. En ook een aantal wensen vanuit mijn fractie zijn in de verordening terechtgekomen, zoals de verruiming of versoepeling van de quota kamerverhuur. Weliswaar nog in pilotvorm. De hospitaregeling stadsbreed, het woning splitsen, oftewel de ruimte die je al hebt beter gebruiken. Wel sluit ik me aan bij de heer Uysal, die er even niet is, dat je met zo'n splitsing 70 vierkante meter voor de bewoner over moet houden. Ik had hem net iets anders gelezen. Maar als dit zo bedoeld wordt, dan snap ik GroenLinks wel. Maar algemeen met een wooncrisis en toename van dakloosheid is het echt belangrijk dat die stappen gezet worden. Een ander punt is het voorstel om leraren, politiemensen en zorgmedewerkers eerst via een pilot een voorrangstatus te geven bij het zoeken naar een huurwoning. Op het oog misschien willekeurig. Maar wij zijn daar juist heel blij mee, want de invulling van deze essentiële beroepen staat onder druk. En dan is het juist verstandig om deze mensen, die dit belangrijke werk doen, via een woning aan je stad te binden. We zijn erg benieuwd hoe ook deze pilot gaat verlopen. Zo zijn er nog wel meer punten, maar ik zal ze niet allemaal gaan noemen. Wat verder opvalt, is dat bijna alle aangenomen moties van vorig jaar niet allemaal in de verordening zijn opgenomen, maar wel deels terechtkomen in ander beleid. Ook deels wat nog vastgesteld moet worden, zoals een leegstandsverordening, waarvan mijn fractie ook al lange tijd vond dat die er moest komen. En ook lezen we dat er een voorstel voor een aparte verhuurverordening aankomt, onder andere gericht op verbetering voor huisvesting van arbeidsmigranten. Iets waar onze partij al langer aandacht voor vraagt. Ook goed om te lezen dat er overleg komt met corporaties of er meer met loting gewerkt kan worden in het verdeelsysteem, als het gaat om jongeren. Niet exclusief, maar wel meer dan nu. Omdat zij uiteraard minder punten hebben kunnen opbouwen en het maatschappelijk wel problematisch wordt als een steeds grotere groep jonge mensen en ook steeds later geen woning kan vinden en ze niet verder kunnen met de volgende stap in hun leven. Dit onderwerp voelt nog niet als compleet. Dit stuk ligt er. En daar kunnen we ons prima in vinden. Maar we weten ook dat er nog meer nodig is. En daar spreken we komend jaar nog verder over. Dank.

De voorzitter: Dank, de heer Hartmeijer. De heer Kolkiliç, van de fractie DENK.

De heer Kolkiliç: Heel kort, voorzitter. Het is eigenlijk een uitwerking van waar de raad om heeft gevraagd. Wij vinden het een goed stuk. En het is volgens mijn fractie ook het meest haalbare in de huidige situatie. Ik heb wel een vraag richting de wethouder. Ik heb hier meerdere fracties gehoord over daklozen. Ik kan me ook aansluiten bij de heer De Heer over SSF. Want die had naar mijn mening ook een functie voor opvang in het verleden. Wat is de huidige situatie? Want naar mijn mening wonen daar nu meer arbeidsmigranten dan mensen die daar worden opgevangen.

De voorzitter: Dank voor uw inbreng. En dan de heer Damen, zonder bordje, namens de Partij van de Arbeid.

De heer Damen: Voorzitter, we zijn blij met de wijzigingen in de verordening. Dat voegt enige woningen toe aan de voorraad. En iedere woningzoekende die geholpen wordt, is mooi meegenomen. Maar het zal duidelijk zijn dat het verdeling van armoede is. Het aantal nieuwe sociale huurwoningen dat beschikbaar komt, is veel en veel te laag.

Dat moet naar 30 procent van de toevoeging aan de voorraad die we in deze stad hebben. Dat halen we bij lange na niet. Het college mikt op 10 procent. En dan vervolgens ontstaat er hier gesteggel over welke groep voorrang moet krijgen. Of dat herstructureringskandidaten zijn die geen woning meer moeten krijgen of instellingsverlaters of statushouders. En een opmerking wat dat betreft, statushouders wachten natuurlijk ook heel lang voordat ze een status krijgen. En vervolgens wachten ze nog vaak 1 tot 2 jaar in een asielzoekerscentrum, voordat ze een woning krijgen toegewezen. Bij elkaar hebben die ook vele jaren wachttijd. En daarbij moet je in acht nemen dat die mensen vaak met een gezin op 1 kamer zitten, in een woning met 2, 3, 4 kamers, waarbij ieder gezin 1 kamer heeft. De vraag is of je kunt zeggen dat die mensen gewoon, als ze hun status hebben, zich moeten inschrijven en vervolgens 8 jaar nog een keer moeten wachten op een woning. 1 aspect willen we nog extra de aandacht voor vragen. Er is een verruiming van de regeling voor de verkamering. Maar dan moeten exploitanten van die woning wel een vergunning hebben. Er is veel onrust in een aantal wijken over dat er veel illegale verkamering is. Maar mensen weten vaak niet welke woningen een vergunning hebben en voor welke woningen er geen vergunning is. Ik wil vragen aan het college om inzage te bieden in het overzicht van woningen, niet de eigenaren, maar de woningen op adres waar een vergunning ook van toepassing is, zodat mensen makkelijker in staat zijn om aan te geven bij de, niet bouw- en woningtoezicht, dat heet de Omgevingsdienst dat zij vermoeden dat er sprake is van verkamering. En op dit moment is er wel inzage mogelijk, maar dat is een ingewikkelde weg.

De voorzitter: Dank, de heer Damen. En daarmee hebben we de eerste termijn van de commissie gehad. Ik zie dat de heer Van der Kruijff, de wethouder, nog een aantal laatste punten op de I zet voor de beantwoording. Ik verzoek de heer Van der Kruijff in ieder geval om zoveel als mogelijk ook even bij de onderverdeling te blijven, de structuur die we voor dit debat ook gekozen hebben. Inderdaad wooncrisis, woonruimteverdeling en dakloosheid. Er is door de commissie een aantal punten naar voren gebracht. Ik stel voor, trapt u het bal af. En gaan we zien of dat nog tot vragen of instemming of afkeuring leidt. Gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, er waren natuurlijk een aantal politieke vragen. Draagt de huidige regelgeving optimaal bij aan het creëren van woningen. Daar is al veel over gezegd. En iedereen die zegt, de huisvestingsverordening is niet bedoeld om woningen te creëren. Dat is inderdaad bedoeld om de vraag te reguleren. Zij het niet dat we in deze huisvestingsverordening wel wat mogelijk hebben gemaakt, waardoor er meer woonplekken komen. En daar heeft u het allemaal over gehad. Dat gaat over het mogelijk maken van meer kamerverhuur. Sommige bieden 2 procent. Andere bieden 10 procent. En de hospitaregeling en de woningsplitsing c.q. woningvorming. Dat technische verschil laat ik maar even achterwege.

Maar in ieder geval komen er daar meer woningen door. Ook deze huisvestingsverordening draagt wel bij aan het creëren van meer woonplekken. Of dat allemaal woningen zijn, dat is natuurlijk bij kamerhuur en hospitairegeling niet het geval. En als je dan kijkt, sluit het aan bij de woonbehoefte van de Dordtenaren?

Dat was de tweede vraag. Zien we natuurlijk wel dat er heel veel starters en ook meer alleenstaanden, of alleengaanden noemen ze zich ook weleens graag, liever, een kleinere woonplek zoeken, en dat niet nu kunnen vinden. En dan kan kamerverhuur en hospitairegeling echt het antwoord zijn op de vraag die die mensen hebben. Het creëert echt woonplekken voor mensen die graag op zichzelf willen wonen, zeker als starter en alleenstaande. Daar draagt het wel aan bij. En u heeft inderdaad laatst ook nog het RIGO-onderzoek gehad. Daar gaan we nu verder niet op in. Wellicht komt dat nog een keer aan de orde bij een andere commissievergadering. Maar dan zie je dat we inderdaad wel heel veel kleine woningen bouwen, maar dat de vraag vaak naar grotere woningen is. Het is vaker meer een financieel probleem, waar mensen eigenlijk liever een grotere woning hadden, maar een kleinere woning kiezen, omdat ze meer niet kunnen betalen. Er zit ook een financiële kant aan. Zo kunt u er ook naar kijken. En als je dan de vraag stelt, in hoeverre biedt deze verordening een oplossing voor de wooncrisis? Dan ben ik het met iedereen eens die hier zegt dat de beste oplossing voor de wooncrisis is het toevoegen van extra woningen. Want we zijn inderdaad schaarse, of zoals sommigen zeggen armoede aan het verdelen. Tegelijkertijd, het helpt wel iets. Een andere vraag, is het noodzakelijk dat de statushouders binnen de voorrangsregeling blijven? Naar de huidige regelgeving sowieso wel. Maar al zou de minister besluiten dat er geen voorrang meer moet worden gegeven, blijft nog altijd gewoon in de Huisvestingswet staan dat de gemeenten de verplichting hebben om medewerking te verlenen aan de huisvesting van vergunninghouders, oftewel statushouders. En dat is gewoon een landelijke taakstelling die wij als gemeente Dordrecht opgelegd krijgen. En een aantal van u heeft het gezegd, waar wij op achterlopen. Overigens de omliggende gemeenten lopen ook achter. En we lopen allemaal ongeveer vergelijkbaar achter. Ook daar zie je de woningschaarste in de verdeling, dat het niet lukt om iedereen die je zou moeten huisvesten te huisvesten. Dan was er nog een politieke vraag. En daarna zal ik nog een aantal specifieke vragen van fracties nagaan. Maar u verzocht me even de thema's langs te gaan. Daar begin ik dan maar mee. Is de commissie het eens met de systematiek waarbij wooncorporaties de toewijzing voor mensen met urgentie bepalen? Het is iets te kort door de bocht gezegd dat de wooncorporaties de urgentie bepalen. Uiteindelijk zien we dat gewoon via de huisvestingsverordening wij wel urgenties bepalen, maar dat je vervolgens ziet in de toewijzing en de verdeling van woningen dat daar de wooncorporaties met elkaar een rol in hebben. En dat doen ze gezamenlijk, regionaal via Woonkeus. Vandaar dat ook een aantal technische vragen die gesteld waren daarover wij zelf niet kunnen beantwoorden, want dat moeten we dan ook opvragen bij Woonkeus. En die antwoorden zijn helaas voor u, maar ik kan er ook niks aan doen, nog niet gekomen. Voorzitter, dan zal ik nog een aantal vragen langslopen, of opmerkingen die vanuit fracties gesteld zijn. Vanuit de ChristenUnie, en een aantal sloot zich daarbij aan, GroenLinks en de Partij voor de Dieren, herinner ik me zomaar even, rondom dakloosheid.

Kijk, wat wij in deze huisvestingsverordening gedaan hebben, een aantal van u heeft dat ook uitgesproken, en ik hoop met waardering, dat we een-op-een de uitgangspunten en de aangenomen moties en amendementen vertaald hebben in deze huisvestingsverordening. Er is inderdaad bij het vaststellen van de uitgangspunten in de raad ook een motie ingediend om meer te doen voor de daklozen, waar de heer De Heer, namens de ChristenUnie/SGP aandacht voor vraagt. Die motie heeft het niet gehaald in de raad.

Dan moet u er ook niet gek van staan te kijken dat het college een niet-aangenomen motie niet verwerkt. Dat is een dubbele ontkenning, maar u snapt wat ik bedoel. Daarom staat hij niet in de huisvestingsverordening, want de raad heeft dat uitgangspunt niet meegegeven aan het college. Tegelijkertijd heeft het college geproefd dat er breed in de raad gevraagd werd om wel aandacht te hebben voor de groep, en daar wat aan te gaan doen. Een aantal partijen wat ook niet ingestemd heeft, heeft toen in de woordvoering wel aangegeven dat dat misschien te maken had met het niet overzien van wat je je op de hals haalt qua aantallen, en of je dat allemaal wel kunt hebben, gezien het effect op andere groepen die ook een woning zoeken. Dat heeft ertoe geleid, dat beseffend, dat het college deze huisvestingsverordening voorstelt om met een experiment te gaan werken. Dat woord experiment hebben wij niet zelf bedacht, maar dat komt zo vanuit de wetgeving. Die noemt dat dan een experiment, wat je mag vaststellen. Maar wat mij betreft mag u het zien als een eerste stap. Maar goed, volgens de wetgeving moet dat dan een experiment heten. En dat mag het college doen. Als je naar bevoegdheden kijkt, mag het college experimenten vaststellen. Dat vonden wij niet helemaal passend als college, want we denken, de raad vindt dit belangrijk en we moeten de raad hierin meenemen wat we hierin doen. Vandaar dat we in de verordening hebben opgeschreven dat experimenten vastgesteld moeten worden door de raad. De raad stelt vast waar het college experimenten opneemt. Dat is geen wettelijk voorschrift, maar dat hebben we als college zelf in de huisvestingsverordening willen opschrijven, om ook daarmee u in positie te brengen. Dat het niet zomaar het college is die wat experimenten doet, maar dat u als raad aangeeft welke experimenten u wil. We hebben in het raadsvoorstel, wat u heeft gekregen, daar een aantal van opgesomd. Het ene ging inderdaad over de speciale beroepsgroepen, ook al door een aantal van u genoemd. En het andere ging over de daklozen. Als u goed leest, ziet u dat er in het raadsvoorstel wat voorligt nog niet staat opgenomen bij het raadsbesluit om deze 2 experimenten te starten. We noemen het in het raadsvoorstel en we kondigen aan als college dat u een voorstel van ons mag verwachten, ik neem aan in de loop van het najaar, over beide experimenten. Dat betekent dat u dan een raadsvoorstel krijgt A, om het experiment vast te stellen, dat u dat wilt. En vervolgens is het een collegebevoegdheid om daar de regels bij vast te stellen. Hoeveel woningen het precies zijn, welke criteria erbij gebruikt. Kortom, hoe het gaat werken. Ook om u in raad te brengen. Dat is wel een collegebevoegdheid, maar wij vinden het ook belangrijk dat met u te bespreken. Dat zullen we dan op die manier, net zoals dat we het nu ook hebben gedaan, ook nadere regels bijgevoegd, waarbij u kunt zien hoe het eruitziet, krijgt u dat ooit aangeboden. Als u zegt, ik heb echt enorme grote haast om beide experimenten sowieso te gaan doen, dan kunt u dat eventueel met een amendement bij dit raadsbesluit opnemen.

Dan zegt u, college, wij stemmen in, of wij besluiten tot het starten van een experiment. En dan benoemt u de doelgroep waarmee u dat wil. En vervolgens is het aan het college om met nadere regels te komen. En die zullen we natuurlijk met u doorspreken. Dat is hoe het werkt. Ik hoorde de ChristenUnie/SGP ook zeggen, we overwegen eventueel ook een ... Kijk, ik weet niet of u dat letterlijk zei trouwens, maar ik zeg het maar even in mijn eigen woorden, misschien zeg ik het net niet goed. Of we artikel 2.1.5E, ik heb het mee opgeschreven, van de huisvestingsverordening te amenderen of misschien helemaal door te strepen. Dan hebben we met elkaar in de uitvoering een groot probleem.

Dat is namelijk, omdat heel hoofdstuk 2 van de huisvestingsverordening een regionaal hoofdstuk is. In alle gemeenten hier in de woonregio, de Drechtsteden en Alblasserwaard, hebben een gelijkkluidend hoofdstuk 2. En dat is ergens ook wel logisch, omdat je niet wil dat in de ene gemeente Zwijndrecht of Dordrecht of Molenlanden, of noem ze maar op, op dit punt andere regels gelden, want dan is niet duidelijk wie wel of geen urgentie heeft. Al helemaal niet voor de wooncorporatie die dat moet uitvoeren. Want zoals ik net zei, via Woonkeus worden uiteindelijk de woningen toegewezen. Als we daar verschillende artikelen hebben in de regio, dan moeten we eigenlijk opnieuw afspraken gaan maken, dan staan we stil. Dat is feitelijk de consequentie, want dat is dan niet uitvoerbaar voor degene die het moet uitvoeren. Een andere vraag van u was, hoeveel woningen denkt u aan bij zo'n experiment? Ik zeg voorzichtig ambtelijk, binnen de gemeente Dordrecht wordt nu het getal ergens 30 à 50 genoemd, woningen. Dat zijn meer daklozen overigens. Want je hebt daklozen, en dat zijn soms ook moeders met kinderen. En dan heb je gewoon in 1 woning bijvoorbeeld 3 of 4 personen. Je moet iets anders tellen. 30 à 50. Tegelijkertijd, het voorstel zit er nog niet bij en het college is nog gaande, in afstemming met de diverse instanties en organisaties, wooncorporaties, zorginstellingen, anders die betrokken zijn bij dit vraagstuk, om te kijken wat we voor aantallen ook redelijk aankunnen. Want dat is de vraag, hoe we het wel gewoon op een gereguleerde manier kunnen doen, waarbij ook alle andere groepen die we qua voorrang en huisvesting te bedienen hebben, dat het in nette balans kan. En een nette balans bedoel ik dan procedureel. Want ik snap heel goed als je naar het vraagstuk kijkt dat het een vreselijk vraagstuk is. Ik krijg zelf wekelijks e-mails van mensen in zware problemen, zonder huis, zonder woning. Ze spreken me erop aan. En wat kunt u voor me betekenen? En ik kan je echt verzekeren, als je de mensen spreekt en als je die verhalen hoort, dan gun je dat helemaal niemand. Des te groter de motivatie om hier hard mee aan de slag te gaan.

De heer De Heer: Voorzitter.

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Het is misschien een verduidelijkende vraag hoor. En dank aan de wethouder voor de toelichting, in ieder geval, op deze punten. Het gaat mij even om inderdaad dat experiment Wonen Eerst, of in ieder geval het artikel in de huisvestingsverordening die ruimte geeft aan experimenten. Ik ben nog even in dubio wat precies de verdeling is van het college. Want het college heeft bevoegdheid om dat voor te bereiden. En dan krijgen we dat ook terug, zoals ik dat begrijp.

Gaan we daar dan als een raadsvoorstel met elkaar wel over spreken, of is het meer ter info. En aan de voorkant ook lees ik in punt 3 van artikel 5.6, de raad stelt de doelgroep voor een experimentenregeling vooraf vast. Maar dat klinkt nogal heel beperkt. Ik zit nog even te denken, wat kunnen we aan de voorkant meegeven aan het college? En waar komt het college dan mee? En wat kunnen we dan nog?

De voorzitter: De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, aan de voorkant meegeven? Als u zegt, ik wil erover gaan praten en dingen meegeven, dan is het de raad die over zijn eigen agenda gaat. En die kan alles aan het college meegeven wat u sowieso wil, via commissievergaderingen die u agendeert dan wel via moties die u indient. Dat zijn de reguliere instrumenten die u heeft. Weet tegelijkertijd, we hebben ooit de visie Van opvang naar wonen vastgesteld. Dat beoogt dat mensen die alleen maar een huisvestingsvraagstuk hebben niet in een opvang bijvoorbeeld bij het leger des Heils of elders terecht komen, dan wel bijvoorbeeld in beschermd wonen, terwijl er eigenlijk helemaal geen zorgvraag is, dat die mensen gewoon een woning krijgen. Die visie Van opvang naar wonen is door uw raad vastgesteld. En er komt nu een uitvoeringsplan. Dat komt ook in de raad van de visie Van opvang naar wonen. Eigenlijk heeft u de kaders al meegegeven in de visie Van opvang naar wonen. Dat zou u niet opnieuw hoeven doen. U zou hem nog eens kunnen lezen en kijken of u het nog steeds vindt. En tegelijk, daar gaat het college mee aan de slag en komt daar dan met een uitvoering op. En het is nou eenmaal zo hoe de regelgeving werkt, dat het college dan de beleidsregels vaststelt, maar de raad, daarom bespreken we het hier, kan er altijd richting aan meegeven. Dan wel door in de commissievergadering er aandacht voor te vragen en de wethouder bepaalde toezeggingen te laten doen, of als de betreffende wethouder dat niet tot uw zin doet het nog via een motie door de raad te laten doen. Ik denk, dat zijn de instrumenten die u heeft. En dat kan ook nog natuurlijk als het voorstel er ligt, op dat moment, want dan horen we wat u ervan vindt hoe het college dat gedaan heeft en of u het anders had gewild.

De voorzitter: Tot slot, de voorzitter de heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, tot slot nog de vraag, punt 3, de raad stelt de doelgroep van experimentenregeling vooraf vast, dan verwijst u vooral naar het beleidsstuk Van opvang naar wonen, waar we dat voor een deel al hebben besproken? Dat is even de koppeling, zoals ik dat begrijp?

De heer Van der Kruijff: Ja. De doelgroep zou dit in dit geval zijn daklozen zonder zorgvraag.

De voorzitter: De heer Van der Kruijff vervolgt zijn betoog. Nee, de heer Van der Net. En ik zie dat daarna de heer Groenewege nog een interruptie heeft. De heer Van der Net, gaat uw gang.

De heer Van der Net: Ook eventjes weer over de experimentenregeling, voorzitter. Want bij daklozen staat er Van opvang naar wonen, informatie hierover volgt later dit jaar. Maar bij de vitale beroepsgroepen staat daar niets bij. Mijn vraag is dan ook wel richting de wethouder wanneer hij denkt inderdaad hieraan toe te komen?

De voorzitter: Voordat we vragen opnieuw gaan stellen die misschien nog op de lijst staan bij de wethouder om te beantwoorden, want ik kan me niet anders indenken dan dat deze ergens genoteerd is, want die heeft u zojuist in de eerste termijn gesteld.

Geldt dat ook voor de heer Groenewege, dat u nog iets mist, of heeft u nog een punt ter verdieping op hetgeen wat de heer Van der Kruijff zojuist ... Gaat uw gang, heer Groenewege.

De heer Groenewege: De heer Van der Kruijff verwijst naar de visie Van opvang naar wonen. Maar een van de grote problemen bij dakloos is juist de mensen die niet in een opvang zitten. Hoe krijg je die aan een woning? Kan de heer Van der Kruijff erop ingaan hoe die een plek krijgen in dat experiment? Want dat mis ik nog een beetje in dit verhaal.

De voorzitter: De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: De mensen die alleen een huisvestingsvraag hebben, daarvan is het de bedoeling dat die niet in de opvang komen, maar in een huis, in een woning.

De voorzitter: Met het oog op de tijd stel ik voor dat de wethouder zijn betoog vervolgt. En ik ga ook een beetje streng zijn, want we lopen best wel uit de tijd nu. Laten we de wethouder zijn betoog afronden. Als we daarna iets missen of we een verdiepingsvraag hebben, laten we die vragen dan tot het einde bewaren. Ik zie geen nee geschud. De wethouder vervolgt zijn betoog.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, de dialoog die ik in de commissie hoorde over de 2 of 3 procent kamerverhuur is natuurlijk een herhaling van de discussie die ook bij de uitgangspunten is geweest. Destijds heeft de raad het college meegegeven 3 procent. Dat hebben we gedaan. En ik zie dat een aantal partijen of Beter voor Dordt in dit geval met name in de herkansing wil bij de vaststelling. En dat is hun goed recht natuurlijk. Dat zien we gebeuren. Vanuit de VVD was inderdaad nog vraag naar het experiment zorg, onderwijs en ook de agenten. U noemde ook veteranen, maar die staan er niet bij genoemd. Dat was uw toevoeging. Wat dat betreft de eerste 3 komt ook in het najaar. En dat vergt ook afstemming met de betreffende partijen, bijvoorbeeld met het ziekenhuis van, welke beroepen doe je dan precies? Wij denken meer met de mensen die echt feitelijk met de handen aan het bed staan, de leraren voor de klas en bijvoorbeeld niet administratief personeel of de specialist. Om maar even een gedachte vast mee te geven. Maar dat moet wel gedefinieerd worden, anders zou het voor iedereen zijn. Mevrouw Van Vugt van het CDA refereerde er nog even aan dat we in gesprek gaan met de wooncorporaties ... Nee, over de systematiek ging het met name. Daar is wel het een en ander over te zeggen. Woonkeus heeft een eigen verdeelsysteem.

En ik heb inderdaad een overleg geïnitieerd met de wooncorporaties in de regio en mijn collega-wethouders, die ook over volkshuisvesting dan wel wonen, hoe het daar soms heet, gaan, om eens met hen dat te actualiseren. En daar komt onder andere ook het punt aan de orde hoe we jongeren meer kans in het verdeelsysteem kunnen geven. En daar is loting een van de ideeën bij waar we het over gaan hebben. Maar ook dat vergt afstemming in de regio met elkaar en de wooncorporaties, en vooral de regelingen die bij Woonkeus gebeuren. Dat ga ik doen. En op het moment dat daar nieuws te vertellen is, gaat u het horen. Wat betreft de 70 vierkante meter eis, ook die is door de raad meegegeven.

Daar staat hij. De onderliggende reden is dat we zien dat we in Dordrecht naar verhouding veel kleine woningen hebben en wat minder grote woningen hebben, en we ook zuinig moeten zijn op de woningen die wat groter zijn en daarmee geschikt zijn voor grotere gezinnen. Niet de woningen van 70 vierkante meter of meer al te gemakkelijk allemaal moeten verkleinen tot kleinere woningen, en we daarmee niet meer voldoende grote woningen over moeten houden. Dat is de ratio erachter. Er werd gevraagd naar een hardheidsclausule. Het antwoord is, dat kan. Waar het echt een heel klein beetje scheelt, maar je denkt, als je ernaar kijkt, zou het kunnen, dan kunnen we die toepassen. Dat is een mogelijkheid, hardheidsclausule.

De voorzitter: Ik had net een oproep gedaan om alles op het einde te doen.

De heer Hartmeijer: Het ging specifiek over die 70 vierkante meter, even ter verheldering eigenlijk.

De voorzitter: Als ik het bij u toesta, dan moet ik het bij de heer Stam ook toestaan.

De heer Hartmeijer: Zal ik wachten tot straks?

De voorzitter: Ik weet dat ik het uiterste van u vraag, maar u zit bij mij in het snotje. Mijnheer Van der Kruijff, gaat u verder.

De heer Van der Kruijff: Even kijken. Ik heb een aantal andere partijen nu niet genoemd, maar die zitten eigenlijk al volgens mij opgesloten in de beantwoording die ik ook op vragen van anderen heb gegeven. In ieder geval de conclusie van de SP klopt, dat we nog niet compleet zijn. Dit is een eerste stap, maar er komt nog heel veel achteraan aan verhuurverordeningen, leegstandsverordening dan wel die experimenten. We zijn onderweg, maar we zijn er nog niet. De heer Kolkiliç vroeg nog over Short Stay Facility en de mensen die daar zitten. Dat is een hele brede mix. Daar zitten een aantal instellingen, zoals het Leger des Heils en Yulius en nog een aantal andere, onder andere de vrouwenopvang. Maar er zijn ook een aantal anderen die daar gewoon wonen. Dat is een hele brede mix. Het is een doorgangshuis. Er zitten ook arbeidsmigranten. Ik heb hier het lijstje. Ex-gedetineerden, mensen in scheiding, moeders uit een geweldige, gewelddadige, is helemaal niet geweldig, gewelddadige situatie. Ook gewoon professionals en stagiaires. Ik zal maar zeggen, het zijn niet allemaal mensen waar een etiket op te plakken is van, er is wat mee?

Ex-verslaafden, dakloze jongeren, studenten, het is een hele brede mix die daar met elkaar toch wel in wonderlijke harmonie samenleeft. En de vraag over illegale verkamering en of wij makkelijker inzichtelijk kunnen maken hoe dat zit, daar heb ik nog niet één, twee, drie een antwoord op. Misschien komt die nog in de tussentijd. Dan kan ik daar in de tweede termijn nog op antwoorden. En er was een andere suggestie. En dan stop ik, voorzitter. Dat was de kamerverhuur en de discussie over Dordtse jongeren. Kijk, alles wat door wooncorporaties verdeeld wordt, daar weten we aardig om wie het gaat en er is een verdeelsysteem. Kamerverhuur is door particulieren. En dat is niet te controleren en niet te handhaven door de gemeente. En ook vanuit privacy weten we helemaal niet wie aan wie een kamer verhuurt. De gemeente heeft geen inzicht of je aan een Dordtse jongere of een buitenlandse jongere of een oudere verhuurt. Daar kunnen we niet op sturen.

De voorzitter: Bent u daarmee aan het einde gekomen van uw inbreng? Dan dank ik de wethouder, die namens het college zijn eerste termijn heeft gedaan en beantwoording op uw vragen. Dan weet ik dat de heer Stam een vraag wilde stellen. Ik weet dat de heer Hartmeijer nog een vraag wilde stellen. Ik stel daarna ook anderen in de gelegenheid om hun vragen te stellen. Maar laten we met deze twee vragen beginnen. De heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. De wethouder maakte even gewag van het feit dat hij met Woonkeus in gesprek is met zijn collega-wethouders uit de regiogemeenten. Er zit wel een causaal verband in hoe je met die schaarste om moet gaan. Er zijn ooit afspraken gemaakt met de regiogemeentes om op een x-percentages sociale huurwoningen uit te komen. Een aantal jaren hebben ze daarbij achtergelopen. Weet u inmiddels of ze die achterstand hebben ingelopen? En zo nee, creëert het niet een extra druk op onze verdeling?

De voorzitter: Ik doe even een korte veegronde, maar het zijn wat losse vraagjes die we nog toestaan. En daarna doen we de tweede ronde. De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Eventjes gewoon puur ter verheldering. Is het zo dat de bewoner die een woning splitst voor zichzelf 70 vierkante meter over moet houden, of moet de woning als geheel 70 vierkante meter zijn om te splitsen? Dat is mij eventjes niet duidelijk. Dat is even hoe het precies zit.

De voorzitter: Die label ik stiekem als technisch. Maar als de wethouder daar zelf een antwoord op kan geven, dan is het natuurlijk van ganser harte. De heer Uysal.

De heer Uysal: Voorzitter, de wethouder ging ook in op de opvang of huisvesten, de taakstelling van statushouders. En ik vroeg me af, ook ter voorbereiding op de eventuele acties die door de VVD ondernomen gaan worden, om de statushouders uit de voorrangregeling te halen. We hebben al een achterstand. En die kan natuurlijk niet zo blijven. Op een gegeven moment gaat de provincie ingrijpen. Weet u bij welk aantal de provincie dat gaat doen? Want de achterstand wordt ieder jaar weer een stuk groter.

Maar wanneer hebben we echt een probleem en wanneer gaat de provincie ingrijpen, en wordt woningtoewijzing door de provincie gedaan in plaats van dat wij dat nog in de hand hebben?

De voorzitter: Ook die zou je met alle creativiteit als technisch kunnen beschouwen. Maar ik denk dat de wethouder wel er enig inzicht op kan geven wanneer dat kritisch wordt. Zijn er nog mensen voor de veegronde die iets gemist hebben in het betoog van de heer Van der Kruijff, die wel aan de orde is geweest in hun eigen inbreng? Want dan nemen we die nu even mee. En anders starten we zo kort nog met de tweede termijn. Maar dan geef ik de heer Van der Kruijff nu de gelegenheid om deze losse vragen nog te beantwoorden. Aldus, de heer Van der Kruijff, gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Vraag van de heer Stam, hoe het staat met de taakstelling van het bouwen van allerlei woningen in de regio. Dat heb ik nu niet 1, 2, 3 paraat.

Dat zou ik echt weer terug moeten zoeken. Zit ook niet in scope van de huisvestingsverordening. Op deze vraag ben ik helemaal niet getalsmatig voorbereid. Maar als u het wil weten, mag u het vragen, en dan zullen we dat technisch nog een keer beantwoorden. Wat betreft de vraag van de SP, 70 vierkante meter is de minimumeis. Daar zit een uitzondering in. Dat is als een eigenaar-bewoner, die er al een tijd woont, 5 jaar hebben we opgeschreven in de huisvestingsverordening, zijn huis wil splitsen. Dan moet zijn eigen gedeelte 70 vierkante meter blijven, en het gedeelte wat hij afsplitst, mag dan kleiner zijn, met de gedachte dat je dan ook een soort mantelzorgwoning of je zoon of dochter of een bekende naast je laat wonen. En wat betreft de achterstand op statushouders, ik heb echt geen idee of en wanneer de provincie denkt hierop te moeten gaan handhaven. Ik heb daar het afgelopen halfjaar wel een keer een gesprek gehad met iemand van de provincie die dat dan constateert. Maar die ziet ook dat breed in Nederland dit wel het geval is. Als we willen gaan ingrijpen, moeten ze dat heel breed gaan doen. En tegelijkertijd, en dat is geen garantie, dat een provincie niet ingrijpt, begrijpen ze wel dat het in Dordrecht op het moment ook wel mede veroorzaakt wordt, omdat we heel veel herhuisvestingskandidaten hebben. Zoals u weet zijn we in Dordt-West heel veel sociale huurwoningen aan het vernieuwen. En al die mensen die in de oude woningen wonen, moeten tijdelijk elders gehuisvest worden. En dat vergt heel veel plek. Die tijdelijke dip die we hebben vanwege herhuisvesting, maakt ook dat een aantal andere groepen achterloopt.

De voorzitter: Dan zijn we aan het einde gekomen van de inbreng van het college. Dan hebben we natuurlijk een heel traject achter de rug. Daar heb ik net bij de opening van dit debat wat inzage in gegeven. Ik proef in ieder geval aan de eerste termijn dat er draagvlak is in de commissie. Ik stel u wel in de gelegenheid om nog in een tweede termijn kort toe te lichten. Een aantal partijen, zoals de ChristenUnie/SGP, Beter voor Dordt en ook GroenLinks hebben een motie of amendement aangekondigd. Wellicht kunnen die daar nog op ingaan, wat na de beantwoording van de wethouder daar nu de status van is. En dan gaan we vervolgens met elkaar bepalen wat we hier verder mee gaan doen, met dit raadsvoorstel. Wie kan ik het woord geven?

Kunt u uw vingers de lucht in doen? Dan ga ik gewoon weer hetzelfde rondje af. Dan begin ik bij de heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Gewoon heel kort. Wij brengen een aantal moties in.

De voorzitter: Wat zegt u?

De heer Stam: Ik hou hem heel kort. Wij brengen een aantal moties in, in de raadsvergadering.

De voorzitter: Waarvan akte. Dank u. De heer Roggekamp, tweede termijn. Gaat uw gang.

De heer Roggekamp: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, wij zijn heel blij met de beantwoording van de vragen van het college, ook bij de technische vragen.

En draagt het plan bij aan het creëren van woningen? Ja. Lost het de problemen op? Nee, zeker niet, maar het is wel een goede stap in de richting. Wij zullen hiermee instemmen.

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, zoals inderdaad aangekondigd denken we na over moties en amendementen, en dan vooral gericht op echt zoveel mogelijk het fundamenteel corrigeren waar we dat nodig vinden, om te voorkomen dat we toch een route opgaan van experimenten die ook nog lang gaan duren. We hebben het ook een aantal keer hier over experimenten gehad richting, wat is het, politieagenten en leraren. Dat moet ook allemaal nog steeds gebeuren. We proberen daar niet te veel vertrouwen in te stellen, en toch echt te zoeken naar fundamentele aanpassingen. Ik snap ook dat het consequenties zou kunnen hebben dat dingen stilliggen. Maar je zou kunnen zeggen, het is wat waard om dingen te corrigeren waar dat nu nodig is. We denken er in ieder geval over na. En daarmee de aankondiging.

De voorzitter: Dank, de heer De Heer. De heer Katif, BvD.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. De laatste woorden van de heer Van der Kruijff over, sommige kamers zijn in privéverhuur, om zomaar te zeggen. Daar kunnen wij geen inzicht in hebben. En ik vraag me in alle ernst af, als we van 2 naar 3 procent gaan, hoe gaat u dat handhaven? Dat is 1. En voor Beter voor Dordt blijft het behoud van leefbare wijken, en we zullen gewoon met een amendement komen.

De voorzitter: Dank. De heer Van der Net, u had iets beloofd in de eerste termijn.

De heer Van der Net: Had ik wat beloofd? Kijk, wat dat betreft denk ik, ik kijk natuurlijk weer naar de heer Uysal, maar ook wel naar de wethouder. Kijk, die systematiek van verdeling bij Woonkeus, daar wil ik in ieder geval wel wat meer inzicht in hebben om te kijken of dat inderdaad wat meer inzicht geeft van hoe dat dan gebeurt.

Ik wil niet allerlei regels weer creëren op dat punt. Maar ik vind het wel van belang om te kijken, op welke manier gebeurt nu die verdeling uiteindelijk?

De voorzitter: Even in alle scherpste, is dat een vraag aan het college?

De heer Van der Net: Dat is een opmerking richting de heer Uysal over een oplossing, maar ook een vraag aan het college, voorzitter. En dan daarnaast ook overwegen wij nog een motie met betrekking tot wat er waarschijnlijk te gebeuren staat in Den Haag met betrekking tot statushouders en de voorrang, dat die geschrapt wordt, verplicht, om te kijken of het college al kan gaan kijken hoe we dat dan gaan oplossen. En wij overwegen eventueel nog een amendement op het voorstel, om te kijken bij de experimentenregeling om daar ook militaire veteranen in te zetten. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank, de heer Van der Net. Mevrouw Van Vugt, namens het CDA.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Op dit moment, het CDA is geen moties of amendementen van plan. Ik heb wel veel dingen gehoord hier. Wij gaan ook alles wat op dit punt binnenkomt goed lezen, doornemen en daarin meedenken.

De voorzitter: De heer Uysal, GroenLinks.

De heer Uysal: Voorzitter, ik begon mijn bijdrage meteen door in te gaan op de politieke vragen, maar ik wil van deze gelegenheid toch nog gebruik maken om mijn waardering uit te spreken aan de wethouder, maar ook de ambtelijke organisatie voor de inzet. Want het is inderdaad, wat nu voorligt, een goede weerspiegeling van wat we destijds hebben besproken, hebben meegegeven in de Uitgangspuntennotitie. In de kern kunnen wij de huisvestingsverordening steunen. En met betrekking tot onze opmerking ook over de eis van 70 vierkante meter. Ik snap de reactie van de wethouder. Ik snap de afwegingen die gemaakt worden. Maar we gaan daar nog ook in de fractie even ons over beraden, om te kijken hoe we toch mensen kunnen aanmoedigen om hier werk van te maken. Want als dat zo heel strikt staat ook in de huisvestingsverordening, daar krijgen wij zelf ook signalen van dat dit gewoon ontmoedigend werkt voor mensen. Dat ze dan ook zoiets hebben van, maar dan beginnen we er al helemaal niet meer aan. En ik weet niet in hoeverre die hardheidsclausule daar nog een effectieve rol in kan spelen. We gaan daar even kijken om dat op een goede manier te verwerken. Dat kan leiden tot een motie of een amendement. En aan de andere kant, als reactie op de vraag van de heer Van der Net, wij zijn uiteraard bereid om verder te kijken naar de toewijzing van woningen die door Woonkeus en corporaties gedaan wordt. Ik heb daar zelf ook niet volledig inzicht in, maar we kunnen daar dieper op in duiken en kijken waar nog een effectieve rol voor de gemeente is weggelegd, ja of de nee. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: De heer Groenewege, Partij voor de Dieren.

De heer Groenewege: Niet meer over de politieke vraag, maar wel even reflecterend op de aangekondigde motie van de VVD over veteranen.

In het raadsvoorstel staat een experiment aangekondigd om voorrangsregels op te stellen om vitale beroepsgroepen voorrang te geven in de zorg, het onderwijs en de politie. Dat voelt extreem arbitrair, zeker als je er nog militaire veteranen aan toe gaat voegen, die dan ook kennelijk een vitale beroepsgroep zouden zijn. Waarom zou je niet loodgieters aanmerken als vitale beroepsgroep? Is toch best belangrijk als je een lekkage hebt in je huis dat die wordt opgelost. Waarom niet vuilnismannen? Is toch best belangrijk dat de straten niet volstromen met vuil? Waarom niet elektriciens? Is toch best belangrijk als je geen stroom meer hebt, dat de elektricien langskomt om het te fiksen. Waarom niet brandweermannen? Is toch best belangrijk dat je huis niet affikt. Dat soort dingen. Je kan die lijst zo lang maken als je wil. Volgens mij is de lijst met vitale beroepsgroepen oneindig lang, in potentie. Dat experiment, wat ons betreft, wat daar de zin van is, dat vragen we ons sterk af. Daar overwegen we een motie.

De voorzitter: In die zin van. De heer Van der Net, wilde u daarop reageren?

De heer Van der Net: Kijk, het belachelijk maken van een dergelijk voorstel is natuurlijk makkelijk, voorzitter. Maar goed, ik neem kennis, zonder woorden. En ik ga gewoon dat doen wat wij willen.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De voorzitter: Tot slot, de heer Groenewege.

De heer Groenewege: Als ik mag reageren? Als een voorstel zo makkelijk belachelijk te maken is, is het misschien een slecht voorstel.

De voorzitter: De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Voorzitter, wij zaten inderdaad, in navolging van GroenLinks, ook even een beetje met die 70 vierkante meter. Aan de ene kant snap ik dat je niet alle woningen wil splitsen naar 40 of 50 vierkante meter, want je wil ook natuurlijk nog gezinswoningen overhouden. Aan de andere kant denk ik ook niet dat iedereen zomaar even zijn woning gaat splitsen. Wij zitten inderdaad, net als GroenLinks, ook daar nog een beetje mee te stoeien. Ik zie wel dat er een motie vorig jaar ook al over is ingediend, maar dan moet ik eventjes kijken, van het CDA, wat die precies behelst. Want anders heeft het geen zin om daar nog eens een keer een motie over in te dienen. Maar voor de rest kan ik me wel vinden in de woorden van de heer Uysal.

De voorzitter: Kolkilig niet. Gaat uw gang.

De heer Damen: Voorzitter, wij willen graag bij de experimenten aandacht vragen voor twee groepen. Dat zijn de mensen die nu korter dan zes maanden in een opvanginstelling zitten. De Dordtse Adviesraad Sociaal heeft gezegd, verkort die termijn naar drie maanden. Dat zou een optie zijn om een experiment aan te wijden.

Tweede groep is de groep van mensen die niet in een opvanginstelling zitten, en die op het moment dat ze een aanvraag doen of willen doen niet over zelfstandige huisvesting beschikken, maar wel in het verleden een bepaalde periode in Dordrecht of in de regio in zelfstandige huisvesting hebben gewoond, dakloos zijn geworden, zelf een oplossing hebben gevonden, gedurende een periode. Maar zo'n oplossing loopt vaak op enig moment af. Die groep probeert zichzelf te redden, met als resultaat dat ze niet meer over een zelfstandige woning beschikken en niet meer voor voorrang in aanmerking komen. Terwijl als ze op het moment dat ze dakloos zouden worden dat wel hadden gedaan. Graag voor die twee groepen extra aandacht. Nog een opmerking. Er wordt herhaaldelijk gevraagd naar de manier waarop corporaties woningen toewijzen. Het overgrote deel van voorrangskandidaten kan zelf kiezen. Ze hebben op een gegeven moment voorrang. Dan kunnen ze kiezen uit de woningen die door Woonkeus worden aangeboden. Daar komt dan geen corporatie meer aan te pas.

De voorzitter: Dan rest mij alleen nog dat de heer Stam heeft een aantal moties aangekondigd. Voor de adviesrol die het college inneemt is het misschien ook fijn dat dat de heer Stam kan delen waar hij ongeveer denkt in welke domeinen, welke thema's, welke onderdelen de moties ongeveer zullen gaan landen.

De heer Stam: Jazeker. Dat gaat over onderhoud woningen. Dat gaat over correctie inschrijftermijnen. En de derde ben ik even kwijt. Maar het gaat over huisvestingsverordening.

De voorzitter: Die houden we dan nog tegoed. De heer Van der Kruijff, er is nog een aantal vragen aan u gesteld.

De heer Van der Kruijff: Ik geloof niet eens zo heel veel vragen uiteindelijk. De mensen hebben met name aangekondigd, heb ik geluisterd een aantal fracties, waar nog de moties en amendementen op te verwachten zijn in de raadsbehandeling. De heer Damen vroeg nog wel aandacht voor mensen die te lang dakloos zijn geweest, zwervend over de bank, zoals u dat noemde. En daardoor op een gegeven moment de termijn voorbijging. Ik heb daar niet één, twee, drie een antwoord op. Ik zal daar nog even naar kijken of dat in scope is geweest. En dan komt het vast, als het toch in de raad behandeld wordt, nog wel een keertje terug, u kennende.

De voorzitter: En volgens mij vanuit de VVD, en daarmee ook vanuit de heer Uysal, de vraag over de inzage van de toedeling van sociale huurwoningen vanuit de corporaties, vanuit Woonkeus.

De heer Uysal: Voorzitter, ik snap, dat is best wel technisch van aard. En ik snap dat de wethouder daar nu misschien niet op in kan gaan. Misschien dat we daar in de loop van deze week nog een overzicht van kunnen krijgen, of wat meer tekst en uitleg van hoe dat dan precies gaat.

De voorzitter: De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ik heb op hoofdlijnen wel een aantal ideeën hoe het werkt, maar ik heb ook de indruk dat u heel precies wil weten hoe het werkt. En dan is het misschien misschien beter dat we het gewoon even schriftelijk beantwoorden van hoe precies Woonkeus werkt.

De voorzitter: Ik zie hier zojuist naast mij een toezegging genoteerd worden. Dan denk ik dat we hiermee aan het einde zijn gekomen van deze beraadslaging. De commissie heeft in vervolg op de eerste behandeling van het uitgangspunten raadsvoorstel heel veel moties ingediend, en heeft op dit moment ook veel moties en amendement weer aangekondigd. Het college lokt veel uit met deze stukken. Het is een onderwerp wat er ook gewoon toe doet. Volgens mij is dat tweede ook gewoon hartstikke waar. Ik verzoek u allen om het zo snel mogelijk ook met elkaar te delen, zodat we inderdaad daar een goede behandeling over kunnen hebben. Rest mij nu de vraag te stellen in hoeveel minuten u dit debat wil gaan voeren met elkaar. Ik zie hier twee minuten.

De heer Katif: Voorzitter, het is zodanig, een aantal moties zijn het, is niet een aantal, ik hoor hier een aantal, hier hoor ik er nog eentje. Er zijn een stuk of vier, vijf. En ik vind twee minuten, dat is echt heel kort.

De voorzitter: Kijk, ik ben maar uw voorzitter. Ik ga nergens over. Maar ik voorzie in ieder geval dat u erg drukke agenda's in de aankomende raden gaat krijgen. Ik voorzie ook dat u veel moties gaat krijgen, waar u zowel bijna een jaar geleden als nu commissies over heeft gevuld. Volgens mij tekent het zich ook gewoon uit wat daarop gaat gebeuren. En heeft u zelf ook het recht om te kiezen waar u wel of niet op reageert. U heeft niet de verplichting om op alles te reageren. Als u persisteert en zegt, ik wil het voorstel doen om vier minuten nu voor te stellen, wat ik proef uit uw woorden, wil ik dat graag ook hier in het midden leggen of dat op steun van uw collega's kan rekenen?

De heer Katif: Ik hoorde aan de zijkant van mij, hier in ieder geval met de VVD, dat het vier minuten ...

De voorzitter: Mijnheer Van der Net is de moeilijkste vaak niet. Zijn er anderen die hierop willen reageren? De heer Groenewege.

De heer Groenewege: Volgens mij staat in RvO twee of vijf, geen vier.

De voorzitter: En nu? Wat wilt u zelf? Twee. Dan de heer Uysal.

De heer Uysal: Ook twee, voorzitter. We hebben hier best wel veel commissies aan gewijd hiervoor, maar ook deze ronde. Wat mij betreft is twee minuten daar voldoende voor.

De voorzitter: De heer Katif heeft gewoon al een compromis voorgesteld, met vier. Dat was op zich al wel weer handig. Maar volgens mij moeten we nu gewoon gaan stemmen. Laten we de vingers in de lucht nu voor twee. En dan doe ik nu voor vijf. Dan denk ik dat we het met twee moeten gaan doen. Maar de heer Katif kan zeer puntig en heel selectief selecteren waar hij het over wil gaan hebben. Ik dank u voor uw aanwezigheid, voor de goede discussies. En we zien elkaar weer terug in de raad.

5. Vaststellen Dordtse Omgevingsvisie 2.0; Eiland met kwaliteit – Raadsvoorstel

Voorzitter: Mevrouw Kruger
Raadsgriffier: De heer Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Mevr. Boom-Vos (VVD)
Dhr. Van Dam Timmers (CDA)
Mevr. Dijkstra (Gewoon Dordt)
Dhr. Hartmeijer (SP)
Mevr. Van Herwijnen (Partij voor de Dieren)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Dhr. Laban (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Van der Meer (GroenLinks)
Dhr. Pauwels (Partij van de Arbeid)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. De Vries (VSP)
Dhr. Wringer (Beter voor Dordt)

Portefeuillehouder: wethouder M. Burggraaf

Ambtelijke ondersteuning: Dhr. Langenberg, mevr. Wouters, dhr. Persoon, dhr. Cornax

De voorzitter: Goedenavond. Misschien sluiten er nog mensen aan, maar die zullen we dan nog later aankondigen. Welkom raadsleden, commissieleden, ambtenaren, de kijkers thuis, als ze nog wakker zijn. Het is natuurlijk altijd vreselijk interessant. Daar blijf je wel wakker voor. En zeker deze belangrijke commissie over raadsvoorstel Vaststellen Dordtse Omgevingsvisie 2.0, over het Eiland met kwaliteit. Wederom een beeldvormende sessie. En voor het verslag vraag ik eerst maar even iedereen zich voor te stellen. En dan begin ik hier aan mijn rechterhand.

De heer Den Boer: Mark den Boer, commissiegriffier.

De heer Wringer: Jan-Willem Wringer, Beter voor Dordt.

Mevrouw Dijkstra: Marjanne Dijkstra, Gewoon Dordt.

De heer Laban: Vincent Laban, ChristenUnie/SGP.

De heer Van Pelt: Dirk van Pelt, Forum voor Democratie.

Mevrouw Van Herwijnen: Irma van Herwijnen, Partij voor de Dieren.

De heer Van Dam Timmers: Jan van Dam Timmers, CDA Dordrecht.

Mevrouw Boom-Vos: Dordtse VVD, Karin Boom.

De heer Hartmeijer: Raymond Hartmeijer, SP.

De heer Van der Meer: Frans-Bauke van der Meer, GroenLinks.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, DENK.

De heer Langenberg: Sven Langenberg, clustermanager.

Mevrouw Wouters: Anne Wouters, teamleider VROM.

De heer Persoon: Teun Persoon, beleidsadviseur ruimtelijke ordening.

De heer Cornax: Laurant Cornax, ook beleidsadviseur ruimtelijke ordening.

De voorzitter: Binnenkomen nog van de PvdA en twee heren van de VSP. Kunt u zich ook nog even voorstellen?

De heer Pauwels: Sam Pauwels, PvdA.

De heer Stolk: Ik ben Leo Stolk, van de VSP.

De voorzitter: Aangename kennismaking.

De heer De Vries: André de Vries, VSP.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geloof dat de heer Stolk nogal verbaasd was over wie hij was en waar hij is.

De heer Stolk: Eerlijk gezegd wilde ik het grapje maken van paus Leo XIV.

De voorzitter: We mogen ook weleens even minder serieus zijn. Mijnheer De Vries, kunt uw lampje nog even uitdoen? Helemaal goed. Waarom zitten we weer bij elkaar? De technische sessie van vorige week hebben we niet helemaal kunnen afronden. We zijn toen geëindigd met de presentatie over het buitengebied en de stadsrand. En er was geen tijd meer voor vragen hierover vanuit de commissie. Hier pakken we de draad zo meteen weer mee op. En na de vergadering zijn nog diverse vragen bij de griffie aangeleverd. De beantwoording hiervan heeft u ook kunnen vinden in de stukken. Ik wil eerst even het woord geven aan de heer Cornax, projectleider, om weer een verbinding te maken met de vorige keer.

De heer Cornax: Dank u wel. Voorzitter. Zoals u net al aangaf, vorige keer was er een presentatie over het buitengebied, stadsrand. Voor alle andere onderwerpen hadden we telkens de opzet dat er een presentatie met toelichting kwam vanuit de ambtelijke ondersteuning. En vervolgens de mogelijkheid was om daar nog vragen over te stellen. Daarom zal zo meteen Teun even kort de presentatie van vorige keer herhalen. Niet helemaal, maar gewoon even de hoofdpunten. En vervolgens krijgt u de mogelijkheid om daar vragen over te stellen, op eenzelfde manier als vorige keer. Daarna zal ik nog even wat vertellen over de beleidscyclus van de Omgevingswet. Daar lijkt ook wel behoefte aan te zijn, om nog eventjes bij stil te staan. En als laatste heb ik hier op de sheets de verschillende vragen die we hebben gekregen tijdens de sessies van 6 en 13 mei, en ook de nagekomen technische vragen die we hebben ontvangen. Kunnen we even doorheen lopen, en daar waar nog behoefte is aan verduidelijking, bovenop hetgeen dat schriftelijk is beantwoord. Hopelijk dat we dan die antwoorden vanavond kunnen geven.

De heer Persoon: Dan ga ik even kort samenvatten waar we het vorige week over gehad hebben. Dat eindigde met een gedeelte over het buitengebied en de stadsrand. Om even te kijken wat er in de Omgevingsvisie staat. Daarin schrijven we, ik ga er even heel in het kort doorheen, is de '...' dat we behoudend van aard zijn, waar we vooral de natuurlijke en landschappelijke waarde behouden. Waar we kijken naar ontwikkelingen, kijken we heel erg naar de kwaliteiten die er al in het gebied zijn. En om deze te behouden, willen we een afwegingskader maken die daarop focust. Om dan nog heel even kort samen te vatten wat we niet willen mogelijk maken in het gebied, zijn grotere ontwikkelingen, zoals dit aangepaste plan wat hier te zien is, wat een tweede plan is na het Natura-park. In dit geval vinden we het gewoon een te grote ontwikkeling, waarbij ook de kwaliteit van het landschap te weinig behouden blijft. Waar we dan wel naar kijken, zijn kleinere ontwikkelingen die kwaliteit toevoegen op de plekken waar het niet zit, door bijvoorbeeld verrommeling op te ruimen. En die zich juist veel beter verhouden tot de kwaliteiten die er wel in het buitengebied te vinden zijn. Dan het afwegingskader is een aanvulling op de omgevingstoets. Iedere ontwikkeling wordt al aan de Omgevingsvisie getoetst, op de doelen van de Omgevingsvisie en de invulling, de ontwikkeling die je daaraan geeft. Maar voor het buitengebied voegen we daar nog een afwegingskader bij, die zich vooral richt op de landschappelijke inpassing. Daarbij de focus op de beeldkwaliteit, de effecten op de kwaliteit van het buitengebied, maar ook bijvoorbeeld in relatie tot de dijk en de structuren van de polders. Dat was even een hele korte samenvatting.

De voorzitter: En dan staat er vragen, met een vraagteken ook nog eens een keer. De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Pak die vorige sheet nog even terug. Dat was mijn eerste vraag. Over die landschappelijke inpassing, kunt u daar iets meer over vertellen wat ik me daarbij moet voorstellen? Hoe beoordeelt u beeldkwaliteit, enzovoort? Is daar iets meer over te zeggen?

De heer Persoon: In dit geval gaat het heel erg over de grootte van projecten. In eerdere documenten, bijvoorbeeld Kijk op de Dijk, staat heel veel beschreven over maximale maten en over hoeken van daken. Dat is eigenlijk een stedenbouwkundige invulling van hoe gebouwen er ook uit kunnen zien in de polderstructuur en in de dijken. Maar ook de relatie tot de dijk is daarbij belangrijk.

De heer Van der Meer: En is dat ergens vastgelegd, hoe hoog en hoe scheef het mag zijn?

De heer Persoon: Dat is nu niet ergens in vastgelegd, behalve in het in 1997 opgestelde document Kijk op de Dijk, waar we nog steeds gebruik van maken bij de Omgevingsdienst.

De voorzitter: Wie volgt? Alles was duidelijk. De heer Laban.

De heer Laban: Dank u wel, voorzitter. Er wordt aangegeven, dat plan wat we vorige week hebben gezien van Van Pelt en consorten, daarvan geeft u aan dat het niet past binnen landschappelijke kwaliteit. Ik kan natuurlijk zeggen, daar ben ik het niet mee eens.

De voorzitter: Dat heeft u nu gezegd. Maar ik denk dat u ook nog iets anders wil zeggen.

De heer Laban: Als we deze Omgevingsvisie op deze manier vaststellen, dan gaan we voor de lange termijn eigenlijk vaststellen dat er op die locatie, en eigenlijk alles wat onbebouwd is boven de Zuidendijk, niet kunnen gaan bouwen. In het kader van eigenlijk wat in de vorige commissie ook besproken werd, er is eigenlijk best wel heel veel behoefte aan allerlei soorten woningen. Wethouder in de vorige commissie gaf aan dat er juist ook heel veel behoefte is aan grondgebonden woningen. Nou hebben we vorige week een plannetje in concept gezien, waarbij die mogelijkheden allemaal geboden worden, grondgebonden woningen, betaalbare koop, sociale huur, wat we allemaal ontzettend belangrijk vinden. En dan zullen we even met het vaststellen van deze Omgevingsvisie op deze manier daar een streep doorhalen. En daar kan ik nog niet helemaal mee leven.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Laban: Wat zijn de mogelijkheden om een aanpassing te doen aan de Omgevingsvisie, waardoor we deze ontwikkeling misschien niet direct inplannen, maar ook niet onmogelijk maken naar de toekomst toe.

De voorzitter: Mevrouw Wouters.

Mevrouw Wouters: Dank je wel, voorzitter. Zoals u net is gepresenteerd in de Omgevingsvisie, zoals die nu voorligt, worden alleen kleinschalige ontwikkelingen mogelijk, die echt heel mooi in het buitengebied, het landschap passen, en echt een toegevoegde waarde hebben.

Vorige week hebben inderdaad een aantal sprekers verteld welke meer grootschalige ideeën ze hebben voor een deel van het buitengebied. En er is zeker de mogelijkheid, wat zij aangaven, om de Omgevingsvisie zo vast te stellen dat die plannen voor de toekomst niet onmogelijk worden gemaakt. Dat zou dan wel een aanpassing zijn van het voorstel, zoals dat nu voorligt. Is dat zo voldoende helder?

De voorzitter: Mijnheer Laban.

De heer Laban: Niet helemaal. Er kan een aanpassing gemaakt worden op het plan. En wat is dan de beste manier, om te amenderen of op

De voorzitter: Inderdaad, ik bedoel, met een amendement moet dat gebeuren. Dat klopt. Mevrouw Van Herwijnen.

Mevrouw Van Herwijnen: Ik wil toch eventjes nog op het vervolg van de vraag van de heer Laban. Klopt het dat als wij nu de huidige Omgevingsvisie gaan vaststellen, maar er komt nu echt een geweldig plan in het buitengebied, ik ga er niet voorliggen, en het college denkt, hier willen we eigenlijk wel medewerking gaan verlenen. Dat u dan middels een raadsvoorstel naar de raad het plan wel dat mogelijk zou kunnen maken. Dat u eigenlijk de raad vraagt om daarbij af te wijken van de Omgevingsvisie. Werkt het zo?

Mevrouw Wouters: Ja, dat kan. Alleen het is niet heel logisch dat het college dat doet, want de raad legt dan in de kaders vast dat ze eigenlijk geen ontwikkeling in het buitengebied zien op die schaal. Dan zou het college daar eigenlijk afwijken van de kaders die de raad heeft vastgesteld. Het is natuurlijk niet onmogelijk. Het college kan altijd de raad vragen om andere kaders vast te stellen, als ze daar een goede aanleiding voor hebben.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Ook een technische vraag naar aanleiding van deze vragen. Stel je zou dit willen, en je wil dat niet onmogelijk maken, wat zou je dan moeten amenderen in deze Omgevingsvisie die nu voorligt? Want het is 190 pagina's. Ik ben dan wel benieuwd, wat is het juridisch bindende stukje in deze Omgevingsvisie waar dat dan over gaat, als we dat eventueel zouden willen in de toekomst?

De voorzitter: Daar weet iemand een antwoord op.

De heer Cornax: Als ik het woord krijg. Dank u.

De voorzitter: Sorry, mijnheer Cornax, u krijgt het woord.

De heer Cornax: Sowieso is de Omgevingsvisie zelf bindend. Voor het bevoegd gezag dat het vaststelt, die dient zich daaraan te houden, maar het heeft verder geen juridische doorwerking naar derden, zoals een omgevingsplan dat bijvoorbeeld wel heeft.

Het omgevingsplan, daarin staan regels die zowel ons als gemeente binden, maar ook derden die zich daaraan dienen te houden. Daar kom ik zo meteen ook nog op terug bij de presentatie die hierna zit. Zal ik daar wat meer toelichting op geven.

De voorzitter: Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Dat voldoet niet helemaal aan mijn vraag. Mijn vraag is eigenlijk, stel ik vind iets in deze Omgevingsvisie niet prettig. En dat komt niet overeen met onze visie vanuit onze fractie, ons verkiezingsprogramma of op wat voor manier dan ook. En ik wil dat, ook in aanvulling op wat de heer Laban zegt, amenderen. Moet ik dan tekstueel deze 184 pagina's, alle plekken waar dat dan staat, een specifiek amendement op indienen, of zijn daar andere mogelijkheden voor? Ik probeer gewoon even technisch te begrijpen wat ik als raadslid moet doen om dit document zo te maken dat mijn mederaadsleden het met me eens zijn natuurlijk, met een meerderheid, om iets te veranderen.

De voorzitter: Mevrouw Wouters.

Mevrouw Wouters: Dank je wel, voorzitter. Het is mogelijk om een richting aan te geven in een amendement, om bijvoorbeeld aan te geven, er staat nu in de Omgevingsvisie dat alle ontwikkelingen bijvoorbeeld binnenstedelijk moeten plaatsvinden. En wij willen dat de Omgevingsvisie wordt gewijzigd op het feit dat dat niet alleen binnenstedelijk moet. En dan kunnen de teksten daarop aangepast worden. Wat ook een goede optie is, technisch gezien, is om de stedelijke contour op een andere plaats te leggen, waardoor we nog steeds zouden kunnen spreken over binnenstedelijk ontwikkelen. Maar dat we het over een andere afkadering daarvan hebben. Dat is ook in eerdere Omgevingsvisies al wel gedaan. Alleen dan de andere kant op. De stedelijke contour steeds dichterbij de stad komt te liggen in het verleden. Maar er kan natuurlijk ook besloten worden om dat juist weer ruimer in te vullen. Zowel tekstueel als qua kadering kan het voorstel geamendeerd worden.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Tot slot. Er staan ook kaartjes natuurlijk in dit stuk. Het zou ook kunnen dat een van ons een nieuw kaartje tekent en dat erin amendeert?

De voorzitter: Ik denk, mijnheer Van Dam Timmers, dat dat technisch zeker mogelijk is. Ik denk dat het ook zeker mogelijk is. En ik hoor ook wat u zegt, 191 of 192 pagina's, moeten we dan op elk stukje? Ik denk dat dit zulke detail technische vraag is. Het gaat eventjes nu denk ik om het idee van wat we dan zouden willen amenderen. En dat dan technisch gezien gekeken gaat worden of er verwezen wordt naar iedere keer als dat woord er staat dat dat dan vervangen wordt. Ik bedoel, dat is iets, dat weet ik nu zelf ook niet. Het is nog niet eerder zo in mijn carrière voorgekomen, zo'n groot document. Maar die houden we wel even vast. Het is al opgetekend. Mevrouw Boom.

Mevrouw Boom-Vos: Dank u wel. Volgens mij reageerden de vorige drie sprekers een beetje op wat we vorige week hoorden. En dat we best wel schrokken dat er voor lange tijd een deur dicht ging. Maar ik heb een beetje na zitten denken. Volgens mij loop ik al een beetje vooruit, wat ik zag op de agenda. Klopt het dat we over vier jaar binnen de cyclus weer een nieuwe Omgevingsvisie gaan vaststellen? Zet je het eigenlijk nu voor vier jaar vast in plaats van voor de komende tien jaar? En een andere vraag. We kregen aan het einde van de middag nog een mail toegestuurd, met de input van toch de woningbouwcorporatie, net niet corporatie, maar ontwikkelaars. Nou weet ik dat die natuurlijk ook een eigen agenda hebben, waar we proberen los van te ... Maar wel het belang van onze bewoners openhouden. Daar spraken zij over een afwijkmogelijkheid in de Omgevingsvisie. Kunt u uitleggen wat zo iets inhoudt?

De voorzitter: Wie mag ik het woord hierover geven? De heer Cornax.

De heer Cornax: Dank u, voorzitter. Om te beginnen met de eerste vraag, of het klopt dat er elke vier jaar een nieuwe Omgevingsvisie wordt opgesteld en vastgesteld kan worden? Dat is niet zo stellig te zeggen, zou ik zeggen. Het is vooral wanneer er nieuwe inzichten zich voordoen of er ontwikkelingen plaatsvinden, zij het binnen Dordrecht of daarbuiten, die relevant zijn voor onze Omgevingsvisie. Dat kan een aanleiding zijn voor de gemeente om de Omgevingsvisie op een bepaald punt te wijzigen of aan te passen. Ik denk niet, maar misschien spreek ik dan voor mijn beurt, dat we voornemens zijn om elke 4 jaar een nieuwe Omgevingsvisie 3.0, 4.0, 5.0 op te gaan leveren. Maar het is goed mogelijk dat misschien wel 1 keer per jaar of 1 keer per 2 jaar dat er bepaalde ontwikkelingen zijn die vragen om een bepaalde aanpassing van deze Omgevingsvisie, op een bepaald punt. Bijvoorbeeld, waar willen we bouwen, waar willen we geen woning bouwen? En dan uw tweede vraag over een afwijkmogelijkheid. Is mij niet bekend bij een Omgevingsvisie. Ik zou me wel kunnen voorstellen dat in de Omgevingsvisie een tekst wordt opgenomen dat het uitgangspunt is kwalitatief verdichten, maar in het geval dat dat binnen afzienbare tijd niet de gewenste woningaantallen oplevert, dat we dat dan heroverwegen of dat er een andere locatie voor woningbouw kan worden overwogen.

De voorzitter: Voor zover duidelijk? Oké. Wie nog? De heer Stolk.

De heer Stolk: Even op het vorige antwoord van mijnheer in te gaan. Van wie komt dat dan om dat wel te wijzigen? Is dat dan van het college uit of kunnen wij dat doen? Ik heb begrepen dat de procedure van onze kant langdurig kan zijn en vanuit het college minder lang.

De voorzitter: Mijnheer Cornax, of een van de anderen.

De heer Cornax: Ik denk dat het vanuit beide kan komen inderdaad. U kunt, denk ik, het college oproepen om bepaalde uitgangspunten uit de Omgevingsvisie nog eens een keer te bekijken, en met een nieuw voorstel daarvoor te komen.

De heer Stolk: Dan heb ik nog een aanvullende vraag. En dat is gewoon heel duidelijk, binnen- of buitengebied, hoe kunnen we dat initiëren? We hebben vorige week een prachtig presentatie gehad over Nieuw Dubbeldam. Hoe kunnen we dat in de Omgevingswet verankeren dat daar een onderzoek naar gedaan wordt, of dat daar een mogelijkheid tot bouwen komt?

De voorzitter: Mevrouw Wouters.

Mevrouw Wouters: Dat is niet in de Omgevingsvisie opgenomen, zoals hij nu voorligt. Dat zou betekenen dat het voorstel geamendeerd zou moeten worden, als u dat zou wensen.

De voorzitter: Alweer twee of drie amendementen hoor ik. Wie nog over dit stuk? Ik kijk rond. Ik denk dat iedereen nu het begrijpt. En hebben we nog meer informatie? Dan gaan we verder.

De heer Cornax: Dan voor het tweede onderdeel van deze presentatie wil ik nog even stilstaan bij de beleidscyclus van de Omgevingswet. Vorige week werden daar al vragen over gesteld. Ook na afloop van vorige week werden er nog vragen over gesteld. En ook vanavond is het weer onderwerp van gesprek. Vandaar dat we jullie daar wat meer toelichting op willen geven. De Omgevingswet is op 1 januari 2024 in werking getreden. En in de Omgevingswet zijn er allerlei verschillende soorten wetten bij elkaar gevoegd, voor zover die zien op de fysieke leefomgeving. En dat gaat over de ruimte waar mensen wonen, werken en ontspannen. En eigenlijk bij het ontwerp van die Omgevingswet is ook gedacht, welke instrumenten hebben we nu nodig onder deze Omgevingswet? En daarvoor is bij het ontwerp van die wet de beleidscyclus bedacht of toegepast. En die beleidscyclus ziet er als volgt uit. Dat is de figuur die u op de sheet ziet. Die begint eigenlijk met beleidsontwikkeling. En een instrument voor beleidsontwikkeling is de Omgevingsvisie die nu voorligt. Daarin geeft een gemeente op hoofdlijnen de doelen en ambities die zij heeft voor de fysieke leefomgeving. Deze Omgevingsvisie is zelf bindend. Die bindt het bevoegd gezag die dat vaststelt. Dat zal de raad zijn. En daarmee eigenlijk ook het dagelijks bestuur van de gemeente Dordrecht, voor plannen en ontwikkelingen die zich aandienen. Zo ook het dagelijks bestuur naar de Omgevingsvisie kijkt van, past dit binnen de kaders die de raad ons heeft meegegeven? In het tweede kwadrant, als we met de klok meegaan, dan komen we bij het kwadrant beleidsdoorwerking. Daarin kunnen bijvoorbeeld die kaders die zijn gegeven in de Omgevingsvisie, die kaders op hoofdlijnen, nader worden uitgewerkt, bijvoorbeeld in het instrument van een programma. Dat kan een sectoraal programma zijn, bijvoorbeeld duurzame energieopwek. Dat kan ook een gebiedsgericht programma zijn. Daarin worden eigenlijk de ambities en doelstellingen concreter gemaakt, maar betreft het nog wel beleid. Beleid en maatregelen kan dat trouwens zijn. Als we dan vervolgens doorgaan in de beleidscyclus komen we bij het kwadrant van uitvoering. En bij de uitvoering hebben we de juridisch bindende instrumenten, zoals het omgevingsplan. Daarin worden algemene regels en regels gesteld waaraan wij, maar ook waaraan derden met initiatieven dienen te voldoen. En ook binnen dat uitvoeringskwadrant is een van de instrumenten de omgevingsvergunning. En dan het laatste kwadrant. Links bovenaan is de terugkoppeling.

Het laatste kwadrant van de beleidscyclus. En in de terugkoppeling vind je instrumenten als monitoring en evaluatie. En het idee van die hele beleidscyclus is dat wanneer uit monitoring, evaluatie of in ieder geval uit de terugkoppeling komt dat bepaalde doelen of ambities niet gehaald worden of aangepast moeten worden of aangescherpt worden of zelfs aangevuld moeten worden, wanneer er een ontwikkeling is die we nog niet voorzien hadden, dan is dat op haar beurt weer aanleiding om in het kwadrant van beleidsontwikkeling bij te sturen op je Omgevingsvisie. Die Omgevingsvisie aan te passen of aan te scherpen. En op wat voor termijn deze cyclus wordt doorlopen, daar moeten we eigenlijk ook nog achter komen, juist omdat deze instrumenten en die Omgevingswet nog relatief nieuw zijn. We kunnen nu niet zeggen, elke vier jaar doorlopen we deze cyclus, dus elke vier jaar kunnen we die Omgevingsvisie aanpassen. Daarmee willen we aangeven dat die Omgevingsvisie ook een dynamisch document is. Hij heeft wel een horizon van 2040, maar we zullen niet tot 2040 wachten voordat die Omgevingsvisie aangescherpt kan worden.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers heeft hier al een vraag over, als dat mag.

De heer Cornax: Dat is goed.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. We hebben het nu natuurlijk over de Omgevingsvisie 2.0. Stel de economische omstandigheden zitten bijvoorbeeld tegen voor de gemeente. Er komt een moeilijke tijd aan. En er is geen geld meer voor een heel deel van de inbreidingsontwikkelingen die nu op de kaartjes ingetekend staan. Betekent dat dan ook dat er een versie 2.1 komt van de Omgevingsvisie? En wie initieert dat dan?

De heer Cornax: Dat zou mogelijk zijn. En dat is ook waar ik op de volgende sheets even aandacht aan wilde besteden. Ik dacht, ik doe het even aan de hand van een voorbeeld. In het kwadrant van beleidsontwikkeling worden de kaders gesteld door de raad voor de fysieke leefomgeving. En in deze Omgevingsvisie zijn, even uitgelicht voor dit voorbeeld, de volgende kaders. We hebben een hoofdpoging. We willen 11 duizend woningen realiseren. En daarnaast hebben we ook een uitgangspunt van kwalitatief verdichten. Zo zijn er nog veel meer kaders die worden meegegeven. Maar even voor dit voorbeeld deze 2. Dat betekent dat er woningbouwprojecten nodig zijn. En om die woningbouwprojecten binnen de stad mogelijk te maken, zal er als eerst planologische toestemming moeten worden geregeld. Dat kan door middel van een omgevingsplanwijziging. Daar is de raad bevoegd voor. En vervolgens zal het college, wanneer die planologische mogelijkheid er is, een omgevingsvergunning kunnen afgeven voor een bepaalde ontwikkeling. Stel we doen dat als gemeente een aantal jaar, maar op een gegeven moment merken we dat bij de terugkoppeling bij de monitoring en evaluatie van de woningbouwopgave, wat ook jaarlijks gebeurt door middel van de Realisatiemonitor Bouwen in de Stad, constateren we met zijn allen of misschien uw raad of het college zelf, de woningbouwopgave onder deze uitgangspunten gaat wel lastig worden om die te bereiken of uit te voeren. Dan is dat een aanleiding om te stellen, we moeten de Omgevingsvisie op dit punt bijsturen. En dat zou dan bijvoorbeeld kunnen zijn door te zeggen, dat uitgangspunt van kwalitatief verdichten gaan we wat loslaten. Of misschien het uitgangspunt van enkel binnen de bestaande stad bouwen. Laten we misschien ook over de grens van de stedelijk contour kijken.

Dit is dan een voorbeeld van hoe de kaders, het werken met die kaders en uiteindelijk het evalueren van de projecten die daaruit voortkomen en hoe je je doellijn ambities bereikt, kan resulteren in een aanpassing op een bepaald punt van de Omgevingsvisie.

De voorzitter: Mevrouw Boom heeft hier een vraag over.

Mevrouw Boom-Vos: Dank u wel. U legt het uit, we evalueren, we kijken of dat de plannen gehaald worden en we stellen bij. Hoe moet ik dat dan relateren aan de stelligheid die we vorige week vanuit de projectontwikkelaars hoorden van, dat is niet mogelijk? Als we evalueren op de verlichtingsplannen, dan kunnen we de Omgevingsvisie bijstellen?

De heer Cornax: Ik hoor hier het antwoord al. Je moet dat als overheid goed kunnen motiveren, als je zo'n besluit neemt. En op zich, omdat wij jaarlijks zo'n realisatiemonitor bijhouden, kan je dat eigenlijk wel goed onderbouwen, als gemeente of als raad zijnde, dat je zo'n besluit neemt om toch een bepaalde koerswijziging van je Omgevingsvisie door te voeren. Maar het zit hem inderdaad in de motivering die wel sterk moet zijn.

De voorzitter: U wilde nog een aanvulling.

De heer Langenberg: Mag ik dat aanvullen, voorzitter?

De voorzitter: Zeker.

De heer Langenberg: Ik denk dat het ook goed is, kijk, in de Omgevingsvisie staat, even specifiek verwijzend onder de inleiding A1.2 ook een citaat als het gaat om dat het een dynamisch document is. En dat als het gaat om de doelen en de ambities die we daarin hebben, dat we die eventueel daarin ook kunnen bijstellen. Nog specifiek, op pagina 29 hebben we het over die schaarse ruimte. En dat die schaarse ruimte met binnenstedelijk ontwikkelen ook zijn grenzen heeft. Dat daar uiteindelijk ook een max aan zit. En dat we op basis daarvan ook weer dat dynamisch document als een Omgevingsvisie, wat het is dat traject, daarop natuurlijk ook weer kunnen bijstellen. Het staat ook in de Omgevingsvisie uitgelegd, even met die specifieke verwijzingen, als het gaat om jullie vragen rondom, hoe dynamisch is het en hoe zit dat dan met de doelen, et cetera? Als het gaat om goed onderbouwen, hebben we daar ook wel wat haakjes gecreëerd, om daar in ieder geval wat dynamischer in te kunnen zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Pauwels.

De heer Pauwels: Dank u, voorzitter. Ik heb twee vragen. De eerste gaat over die motivatie. We weten nu al dat binnenstedelijk wij de woningnood niet gaan oplossen. En dan zal woningnood ook niet zomaar een argument kunnen zijn om over een paar jaar te zeggen, het is toch niet gelukt, dus we gaan nu andere gebieden verkennen. Althans, dat is mijn gevoel erbij. Ik vraag me heel erg af, hoe strak moet die motivatie zijn? Is dat een juridische analyse van, welke kennis hebben wij nu en op basis waarvan maken we de keuzes die wij nu maken? Dat is mijn eerste vraag.

Mijn tweede vraag is, mochten wij nu tot een amendement komen, gaat bijvoorbeeld deze Omgevingsvisie dan opnieuw de participatie in?

De heer Langenberg: Zal ik ...

De voorzitter: Dat is een hele goede, technische vraag. Maar de heer Langenberg.

De heer Langenberg: Excuus, voorzitter, ik ging voor mijn beurt.

De voorzitter: Maakt niet uit. Ik geef u nu de beurt.

De heer Langenberg: Voor de eerste vraag, we hebben met de vorige beeldvormende vergadering daar ook al antwoord op gegeven. Technisch gezien hebben wij een verdichtingsstudie gedaan, waarin wij die 11 duizend woningen hebben, inclusief de grotere ontwikkelingen en het verdichten daarvan en de potentie daarvan, kunnen we 11 duizend woningen kwijt, is onze verwachting. Ik zeg daarmee niet letterlijk dat we de woningnood oplossen, want die is wel iets groter in Nederland. Maar wij hebben 11 duizend woningen kunnen programmeren binnen de stad.

De heer Pauwels: Maar we weten niet wanneer die woningen gerealiseerd zijn?

De heer Langenberg: De realisatiemonitor en de planningsmonitor laat in ieder geval zien hoe we het tot nu toe programmeren. En letterlijk weten we niet wanneer natuurlijk. Dat klopt. Maar we hebben wel gezien dat de potentie in de termijn die we gesteld hebben en de doelen die we gesteld hebben er is, binnenstedelijk.

De voorzitter: De potentie is er. Maar dan hebben we nog steeds de vraag ook van de heer Pauwels. Stel dat er een amendement ingediend wordt, moet dan weer opnieuw het hele participatieproces gaan plaatsvinden?

De heer Cornax: Participatie hebben we inderdaad georganiseerd voor deze Omgevingsvisie eigenlijk op twee momenten. Een keer laat ik het een vrijwillige participatie noemen. Hebben we de ruimtelijke keuzes die we hebben toegevoegd aan Omgevingsvisie met inwoners en andere belanghebbenden gedeeld en hen gevraagd, waar moeten we nog meer rekening mee houden als we deze keuze opnemen? Daarnaast hebben we de ontwerp Omgevingsvisie ook een keertje ter inzage gelegd, dat is een verplichting bij een Omgevingsvisie, voor zes weken. Daar zijn dan zienswijzen op ingediend. Vervolgens, wanneer de Omgevingsvisie wordt vastgesteld, staat deze verder niet open voor bezwaar of beroep. En dat zit hem erin dat de Omgevingsvisie zelf bindend is. In die zin worden er geen regels of verplichtingen voor derden mee opgelegd. Als de Omgevingsvisie geamendeerd wordt op een punt als, we laten het uitgangspunt van verdichten, los wil ik niet zeggen, maar we hanteren dat minder strak. Het is een wijziging van hetgeen wat ter inzage heeft gelegen. Maar of je daarmee dan opnieuw de hele Omgevingsvisie open wil stellen voor participatie, dat denk ik niet.

De voorzitter: Het is op zich een goede vraag, die nog even boven de markt hangt, denk ik. De heer Burggraaf wil hem graag beantwoorden. Gaat uw gang, wethouder.

De heer Burggraaf: Voor mij is dat niet zo'n ingewikkelde vraag. Want je hebt gewoon een Omgevingsvisie gemaakt. Die heb je ter inzage gelegd eigenlijk aan de stad. En zienswijzes opgehaald. En er zitten zienswijzes in van de ene kant die zeggen, wat goed college dat u deze lijn volgt en dat u het buitengebied, dat u die landschappelijke kwaliteiten daar wil behouden en bewaken, et cetera, en daaraan normen stelt. En er zitten insprekers bij, die heeft u vorige week in de commissie gehad, die een tegenovergestelde zienswijze hebben. En het is vervolgens aan u als raad, gehoord hebbende de verschillende reacties, om daar een weging in te maken. Daarmee heb je gewoon voldaan aan je participatie, en heb je alle geluiden en argumenten tot u kunnen nemen. En kunt u daarin uw eigen afweging maken.

De voorzitter: Helder, denk ik. Dank u wel. Wie nog een vraag tot zover, of heeft u ook nog een nieuwe sheet? De technische vragen naar aanleiding van de sessies. U heeft allen ook technische vragen gesteld. En daar zijn antwoorden op gekomen. Heeft u daar nog vragen over? De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Dat gaat over de sessie van 6 mei, om te beginnen. Daar hadden wij een vraag gesteld over duurzame opwekking, met behulp van wind op hoge gebouwen. En daar is op gereageerd in termen van die miniwindturbines, waar we in de raad eerder over gesproken hebben. Maar ik bedoelde eigenlijk, grotere installaties die inmiddels ontwikkeld zijn voor echt op hoge gebouwen, met een veel groter vermogen. Ik kan er eventueel wel links van toesturen, waar een aantal van die ontwikkelingen in benoemd zijn. En ik wilde daar graag van weten, niet of dat mag of niet, maar wat voor bijdrage die kunnen leveren aan onze vraag naar duurzame energie, omdat dat in de Omgevingsvisie wel van belang kan zijn. Die vraag wil ik graag nog wat verder stellen, maar dat kan misschien beter schriftelijk aan de hand van wat nadere informatie.

De heer Cornax: Als ik heel kort mag reageren daarop?

De heer Van der Meer: Ja.

De heer Cornax: Ik denk dat dat inderdaad om een sommetje vraagt, te kijken, wat is de capaciteit van zo'n windturbine op een hoog dak en hoe staat dat in verhouding tot de duurzaamheidsdoelstellingen of de opwekdoelstellingen?

De heer Van der Meer: Heel goed. Er zijn een aantal gemeentes waarin dat al toegepast wordt. Er is ervaring mee. Dan had ik nog een vraag. Er staat ook het een en ander in over minimumvloeroppervlak van 70 meter. En het is mij niet duidelijk geworden waar dat precies geldt. In antwoord op de vraag wordt iets gezegd over een paar wijken waar dat van toepassing zou zijn. Betekent dat dat in andere wijken niet van toepassing is?

De voorzitter: Mevrouw Wouters.

Mevrouw Wouters: Dank je wel, voorzitter. De vragen zijn zo breed. We moeten onszelf ook even breed vertegenwoordigen. Dat is inderdaad juist. De huisvestingsverordening ligt nu ook binnenkort voor bij de raad.

En daarin wordt geregeld in welke gebieden die regel geldt bij woningvorming, dat de woningen minimaal 70 vierkante meter moeten zijn. Dat geldt alleen voor de bestaande bebouwing, en dat geldt alleen maar in de genoemde gebieden, in de beantwoording. Dat geldt niet in de hele stad.

De voorzitter: En u heeft nog een vraag, denk ik, mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ik heb nog een vraag. Die heeft ook op dat '...' gebied, zal ik maar even zeggen, betrekking. Want in het kaartje wat in de net verschenen prognose van het grondbedrijf staat, staat dat hele gebied als gemeentelijk eigendom. En we kregen vanmiddag van de projectontwikkelaars die vorige keer hebben ingesproken een kaartje waarin een heel verdeeld bezit is. Hoe zit dat?

De voorzitter: Mevrouw Wouters.

Mevrouw Wouters: We kunnen dat in beeld brengen. Wat ik er nu over kan zeggen, is inderdaad dat het deels gemeentebezit is en deels in bezit van ontwikkelaars.

De voorzitter: Dank u. En wie kan ik nog verlichten met een mogelijk antwoord op de vraag die de heer Van Dam Timmers nu gaat stellen?

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Eigenlijk een beetje ook een juridische vraag. Er staat in een van de beantwoordingen dat de beleidscyclus uiteraard het algemene beginsel van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is, namelijk dat je behoorlijk bestuur moet verrichten. Daar zijn we natuurlijk voor. Maar de vraag is dan, hoe juridisch houdbaar moet je heldere motivering dan zijn om een wijziging aan te brengen? Dat blijf ik toch een ingewikkeld punt vinden, omdat daar staat of valt natuurlijk wel mee hoe bindend wat je nu vaststelt met elkaar is voor de toekomst. En er zijn talloze punten in dit stuk. Het is best wel een gedetailleerd stuk. Waarmee ik me kan voorstellen dat toekomstige ook technische ontwikkelingen je toch een hele andere weg kunnen laten inslaan. Ook natuurlijk politieke opvattingen die soms veranderen, kunnen dat veroorzaken. En dan vraag ik me af, kan dat of ben je dan eigenlijk als overheid toch niet behoorlijk bestuur aan het toepassen?

De voorzitter: Mevrouw Wouters.

Mevrouw Wouters: Ik kan de vraag op twee manieren beantwoorden. Als ik hem heel technisch juridisch beantwoord, dan ga ik zeggen, de Omgevingswet is net ingevoerd. Is heel weinig jurisprudentie van. Wij kunnen niet voorbeelden geven van, dit was een goede onderbouwing en dit was geen goede onderbouwing volgens de rechter. Als ik hem pragmatisch beantwoord, dan zou ik zeggen, behoorlijk bestuur betekent vooral een goede uitleg, goed verhaal, redenen, argumenten. Ik denk dat dat het belangrijkste is. Dat er altijd bij besluiten wordt uitgelegd waarom dat besluit is genomen. Meer informatie hebben we gewoon op dit moment daar niet over.

De voorzitter: Ik kijk even rond. En ik zie niemand meer met vraagtekens boven zijn hoofd. Of misschien juist heel veel, maar is het zelfs zo ingewikkeld om dan een vraag te maken. Nee hoor, een beetje flauw. Dan ga ik deze commissie ook weer afronden. En dan zit ik met een paar dilemma's, wat ingewikkeldheden. In de eerste plaats wil ik even weten, dat weet ik bijna wel, maar de commissie gaat erover, de inventarisatie, is die voldoende om tot een politiek standpunt over het raadsvoorstel te komen? Ik zie mensen ja knikken. En dan, is het nog de wens om het oordeelvormend te bespreken, of zeggen we, dit is gewoon een hamerstuk? Dat dacht ik ook niet. De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Vanuit onze fractie zouden we graag dit stuk oordeelvormend willen bespreken. En wij overwegen een amendement op misschien een deel van de kaartjes of een deel van de verdichtingsplannen die erin staan.

De voorzitter: Amendement. De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Voorzitter, ik zou dan wel van de heer Van Dam Timmers willen weten toch welke politieke vraag er inderdaad bij hoort, zodat ik me daar ook op kan voorbereiden.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Dat is natuurlijk heel eenvoudig. En dat is, kan de commissie instemmen met de nu voorliggende Omgevingsvisie?

De voorzitter: En ik denk, als raad dat eerst maar kijken. Het is ook als er een amendement ... Dan aan de hand van die amendementen, kunnen we het zo ook nog even over hebben. De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ik kan mij op nog wel andere punten, want er staat heel veel in die Omgevingsvisie, voorstellen dat we amendementen hebben. En mijn vraag is ook, wanneer zou die oordeelvormende vergadering moeten zijn? Ik heb zelf, eerlijk gezegd, wel behoefte aan even nog wat tijd daarvoor. Er zijn heel veel zienswijzen ingediend. Er is net een RIGO-rapport verschenen. We hebben het zonet over die verdichtingsstudie gehad, waar ook wel misschien wat vraagtekens bij zijn, waar ik in elk geval graag nog een keer goed naar zou willen kijken. Ik zou om wat tijd willen vragen.

De voorzitter: Helder. Ik kijk even. De heer ...

De heer Pauwels: Maakt niet uit.

De voorzitter: Pauwels.

De heer Pauwels: Wij hebben ook sterke behoefte om tot een amendement te komen. En dat is vanwege de politieke vraag die wij hebben. En dat is, waarom zouden wij nu middels deze Omgevingsvisie ervoor kiezen om de woningnood, die er is, niet op te lossen, en zelfs in de toekomst praktisch onmogelijk te maken?

De voorzitter: Dat is een stellingname.

De heer Pauwels: Een beetje prikkelend. Is het niet een vraag?

De voorzitter: Maar die kan omgezet worden in een vraag. Daar zijn we allemaal heel erg handig in. Hoe kunnen of waarom, en dat soort dingen. De heer Laban.

De heer Laban: Dank u wel, voorzitter. Ik kan ver meegaan met mijnheer Van der Meer, van GroenLinks. Ik heb inderdaad ook even wat tijd nodig om alle extra informatie, die we de afgelopen commissievergaderingen gehad hebben, toch tot me te nemen, en daar ook bij de fractie een standpunt over in te nemen. Volgens mij is de vraag in de vorige commissie al beantwoord, zit er heel veel druk op? Volgens mij, ik dacht dat er niet heel veel druk op zat. Wanneer de oordeelsvormende commissievergadering plaats moet vinden, weet ik niet. Maar in ieder geval niet liever de komende maand of zo.

De voorzitter: Ik zal zo even een voorstel doen. Ik weet, in principe zit er geen druk op, vanwege wet- en dat soort regelgeving, of wat dan ook. Maar ik heb begrepen van de wethouder en ambtenaren dat ze toch wel heel blij zouden zijn als het niet heel veel lange tijd zou duren. Maar ik zal een aantal voorstellen doen. Want als we dat in juni nog zouden doen, dan hebben we 3 of 10 of 24 juni dat het zou kunnen. Dan valt het samen met het bestemmingsplan van het Maasterras, inderdaad. En dat valt samen met de Perspectiefnota, waarvan we in principe al hadden afgesproken, die zouden we alleen behandelen. Maar goed, het Maasterras is er ook al ingefietst. Het lijkt mij niet handig om zo'n groot onderwerp daar ook bij te doen. Of we moeten met zijn allen slaapzakjes organiseren en gewoon hier een grote camping van maken, waardoor we alsmaar doorgaan. Lijkt me niet verstandig. Dan is er ook nog een mogelijkheid om te zeggen dat we het over het zomerreces heen tillen, en dan de beoordeling doen. Maar dat is even een vraag aan u van, wat wilt u? Ik zie ook mensen moeilijk kijken van, dat is natuurlijk inderdaad een heel gedoe, maar het is zo qua tijd allemaal nog. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ik zou wel even van de ambtelijke organisatie willen horen wat ze precies bedoelen met niet te lang duren. Want ik kan me ook voorstellen dat we toch nog net voor het zomerreces in ieder geval een oordeelsvormende commissie kunnen hebben. En dan misschien de besluitvorming na de zomer.

De voorzitter: Het is een beetje om het even. Want als je voor de zomer een oordeelsvormende sessie hebt, dat kan dat. Die ruimte is er nog wel. Dan heb je wel, na de zomer moet je een raadsbesluit gaan nemen over iets wat je acht weken daarvoor besproken hebt. Dat is misschien een lastige. Ik denk dat dit toch wel heel erg groot is om dat zo te doen. Aan de andere kant geldt dat ook voor als je een oordeelsvormende sessie hebt, dan heb ... Maar goed, dan heb je al deze weken de tijd om ook de achterbannen nog te spreken. Ik zie hier twee heren op de tribune zitten, die kunnen misschien nog eens geraadpleegd worden. Van alles wat nog mogelijk is. Maar goed, ik zie de heer, ik wilde zeggen de heer Masum, maar het is de heer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Dank, voorzitter. Ik wilde eigenlijk een soortgelijke vraag stellen, die de heer Van der Meer net stelde. Maar ik kan me er best in vinden, in het voorstel wat u heeft gedaan om het na de zomer te behandelen.

De voorzitter: De heer Wringer.

De heer Wringer: Dank, voorzitter. De griffie heeft natuurlijk een paar weken geleden al aangegeven dat er een aantal grote onderwerpen aan zit te komen en dat het gewoon heel druk is tot het zomerreces. Wat ons betreft ook direct na het zomerreces.

De voorzitter: De heer Stolk.

De heer Stolk: Sluit ik me bij aan.

De voorzitter: Ik zie iedereen knikken. Ik durf bijna niet naar links te kijken, want ik weet dat daar de meeste mensen niet echt heel blij mee zijn. Maar aan de andere kant denk ik dat de zorgvuldigheid en de aandacht die het dan toch krijgt belangrijker is als met een ander gevoel op vakantie gaan. De heer Burggraaf.

De heer Burggraaf: U gaat zelf over uw eigen agenda. Wat het voor ons wel beter werkbaar maakt, is als u het vooral dan combineert in de cyclus die u heeft. U heeft, wat is het, beeldvormend, oordeelsvormend, gemeenteraad. Het is vooral voor ons het beste werkbaar als je dat in dezelfde cyclus hebt zitten.

De voorzitter: U bedoelt strak achter elkaar? Want het is natuurlijk nu in een cyclus. Die volgorde is er zeker. Alleen een wat ruimere tijd zit ertussen, tussen de uiteindelijke beeldvorming en oordeelsvorming.

De heer Burggraaf: Precies. Maar goed, nogmaals, u gaat over uw eigen agenda. U moet vooral kiezen wat u zelf prettig vindt. Maar voor ons werkt het het makkelijkst als je gewoon, zoals het normaal is, beeldvormend, oordeelsvormend, dan de gemeenteraad, waar je naartoe werkt. En niet nu een beeldvormend, zomer eroverheen en dan heb je in september misschien weer nieuwe vragen. Dan kan het een heel erg lang proces worden. Voor onze organisatie is het het beste te organiseren als je dat in een maand plant, want dan kunnen we daar de capaciteit op zetten. Dat geef ik u mee ter overweging.

De voorzitter: Snap ik. Ik denk dat we dat allemaal snappen. Het is alleen gewoon het probleem, en de heer Wringer gaf het ook al aan, dat we met de eerstkomende raad en de laatste raad voor de zomer gewoon helemaal bomvol zitten. En of de eerstkomende raad, dat is volgende week. Dat is niet haalbaar, want we willen toch nog een oordeelsvormende sessie hebben. Dan is het de raad erop. Dan hebben we de Perspectiefnota. En daar zit het Maasterras ook al tussen. Dan hebben we meteen de zomer. Ik zou zelf, maar ik mag natuurlijk helemaal niet sturen, doe ik ook helemaal niet, maar het zou zo zonde zijn, en al die tijd die we er nu ingestoken hebben, om dat zo dan voor de zomer er even tussen te frommelen.

De heer Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Misschien toch een iets conflicterende mening op dat standpunt. We zien ook in de realiteit dat in de oordeelsvorming we met elkaar de goede discussies hebben. Dat we dan vaak zien waar we van mening soms ook verschillen op de verschillende ideeën of concepten of conceptideeën die er leven. En dat je ook juist ervoor kan kiezen dat wel voor de zomer te doen. Dan kristalliseren die ideeën zich in de zomer uit. En dan kom je in september met een goede oordeelsvorming uiteindelijk in de raad terecht, met de amendementen. Dat als alternatief voorstel, wat misschien ook werkbaar zou kunnen zijn.

De heer Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Stolk.

De heer Stolk: Ik wil toch graag uw voorstel ter stemming willen brengen, na de zomer, want we hebben heel erg veel werk te doen voor de zomer.

De voorzitter: Ik ga nu even, net als in de vorige commissie, met handjes op. Wie wil voor de zomer? Twee. Wie wil na de zomer? Dan is toch, het democratische proces werkt. Wat zeg je? Ik snap het. Dan vraag ik wel aan u allen om daar echt ook toch mee bezig te gaan, en misschien onderling al wat kennis en ervaring uit te wisselen, eventueel amendementen die er verzonnen of bedacht worden, om die dan met elkaar te bespreken. En als er onduidelijkheden oppoppen, die kunnen dan toch nog gesteld worden ook. Ik wil u wel daartoe aanmoedigen, om dat te doen.

De heer Laban: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Laban.

De heer Laban: Dan heb ik nog een politieke vraag. De politieke vraag die ik zou willen toevoegen is deze, is de stedelijke contour, zoals die nu ingetekend is, de juiste?

De voorzitter: Kijk ik even naar de linkerkant. Is de stedelijke contour die nu ingetekend is de juiste?

Mevrouw Boom-Vos: Hij bedoelt voor de oordeelsvorming.

De voorzitter: Sorry, ik ben nu even helemaal zelf ook de kluts kwijt.

De heer Laban: Het was een politieke vraag.

De voorzitter: Ik hoor hem. En die is opgetekend. Excuus.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

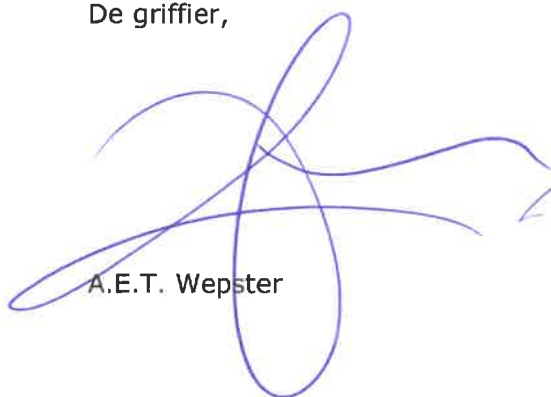
De voorzitter: De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Gezien dit tijdspad is het misschien mogelijk om op een later moment, maar wel voor de zomer nog politieke vragen toe te voegen.

De voorzitter: Zeker. Dan wil ik u allen hartelijk danken. U ook, de ambtenaren, mijnheer Burggraaf. En neem uw bordjes mee, uw flesjes en uw bekertjes. En wel thuis.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 1 juli 2025.

De griffier,

A.E.T. Wepster

De voorzitter,

N. Mol

